

پارادوکس

ويليام ماريون برانهام

کلمه‌ی «پارادوکس» تا جایی که من آن را جستجو کردم، و مطمئن هستم که درست می‌گوییم، طبق لغتنامه وبستر کلمه‌ی پارادوکس به معنی «چیزی باور نکردنی، اما واقعی» می‌باشد. همه ما این مثل قدیمی را شنیده‌ایم که می‌گویند حقیقت... (به آن چه می‌گویند؟) «حقیقت عجیب‌تر از افسانه است. چون زمانی که یک نفر حقیقت را می‌گوید، گاهی بسیار عجیب است.

William Marrion Branham

پارادوکس

ویلیام ماریون برانهام
فینیکس، آریزونا
۶۵-۰۱۱۷

A Paradox

William Marrion Branham
Phoenix, Arizona
65-0117

www.bargozidegan.net

به او جلال دهید ای تمامی قوم‌ها
چون خون او هر لکی را شسته است

۲۲۶. سرهای خود را برای دعای پایانی خم می‌کنیم. بسیار خوب برادر جوئل رز ما را
بدرقه خواهد کرد. خدا به شما برکت بدهد برادر رز، مدامی که...

۱. بفرمایید بنشینید، زمان زیادی می‌گذرد که انتظار بازگشت به فینیکس^۱ را می‌کشم و
خوشحالم از این که امروز اینجا هستم. من علاقه‌ی خاصی به فینیکس دارم. فینیکس
باعث می‌شود احساس کنم در کنار مردمی هستم که دوستان من هستند و من را دوست
دارند. سال‌هاست که از فینیکس درخواست‌های زیادی برای نیایش و دعا به دست من
می‌رسد. همیشه اولین جلساتی که با برادر او تلا^۲ برادر گارسیا^۳ و سایر خادمین در این
شهر داشته‌ام را به یاد می‌آورم و این که چگونه در اولین جلسات، خداوند ما را یاری
فرمود و جلسات ما بسیار پر بار گردید. از آن زمان نسبت به فینیکس حسی در قلب من
وجود دارد که توضیح آن برایم بسیار دشوار است.

۲. بعنوان یک پسر کوچک همیشه می‌خواستم به فینیکس بیایم. همیشه راجح به صحراء
می‌خواندم. زمانی که فقط یک پسر بچه‌ی کوچک بودم، اشعار کوتاهی داشتم که در
مورد آریزونا^۴ سروده بودم.

۳. بسیار خوشحالم که اکنون در اینجا اقامت دارم و یکی از ساکنین فینیکس به شمار
می‌روم. احساس یک کودک یک ساله را دارم. بسیاری از شما احساس می‌کنید که
حتی از این هم جوان‌تر هستید. من با هر کس که برخورد می‌کنم از اومی‌رسم: "آیا

Phoenix^۱
Outlaw^۲
Garcia^۳
Arizona^۴

می دانند که، خداوند! در انسان نیکویی نیست، به خصوص در من. اما با این حال دیده اند که کلام وعده داده شده آشکار شده است. آنها این را پذیرفته اند و قانع شده اند که حقیقت است.

۲۲۳. خیلی از آنها را نتوانستم به روی جایگاه بیاورم. و ای پدر! تو گذشته من را به یاد بیاور. هر گز نگفته ام چیزی بیش از آن چه به تو تقدیم نموده ام وجود دارد که من قادر به انجام آن باشم. تو من را از راه های خود خارج ساختی تا روح القدس تو در آن قسمت کار کند. ای پدر! دعای من این است که تمام کسانی که دست در دست هم دارند در این لحظه از هر رنجی شفا پیدا کنند.

۲۲۴. بگذار تا قوت عظیم روح القدس الآن در این ساختمان حرکت کند و همه را شفا بدهد. همه را نجات بده، ای خداوند! یک تجربه بده. روح القدس را بر این جماعت بریز. اوه خداوند! ما در این هفته به دنبال تو هستیم تا کارهای بزرگی را انجام بدھی. الآن به نام عیسی مسیح این گونه باشد. آمین!

۲۲۵. حالا سر پا بایستیم. خواهی که نوازنده پیانو هستند، خوشحال می شوم اگر یک آکورد کوچک از سرود «او را خواهم پرستید، او را خواهم پرستید» بنوازید. این را شنیده اید؟ حالا با هم بخوانیم. امیدوارم فردا غروب شما را بیسم. چون تا چند لحظه‌ی دیگر جلسه ما رسماً به اتمام خواهد رسید. اما می خواهم این سرود را با شما بخوانم. بسیار خوب، شروع کنیم:

او را خواهم پرستید

دست های خود را بر افزاییم

او را خواهم پرستید

بره که قربانی گناهکاران شد را پرستید

شما محلی هستید؟" آنها می گویند: "خوب همان طور که معلوم است مدّت طولانی اینجا بوده ایم."

۴. گمان می کنم برای این که یک محلی واقعی پیدا کنم باید به محله‌ی آپاچی یا جایی شبیه این بروم.

۵. سال‌ها پیش یک نفر از من پرسید: "برادر برانهام برای چه آریزونا را دوست دارید؟"

۶. گفتم: "این یکی از بزرگ‌ترین آرزوهای زندگیم بود که، که در آریزونا زندگی کنم. و خداوند بزرگ آرزوی مرا برآورده کرده است."

۷. ما هر سال درست قبل از شروع همایش به اینجا می آییم. و امروز همانند سال‌های گذشته، قبل از همایشی که در روز پنج شنبه آغاز می شود، برای پیش‌همایش^۵ اینجا گردhem آمدہ‌ایم. در سال‌های گذشته نیز این افتخار نصیب شد تا این جلسات کوچک را قبل از شروع جلسات اصلی و آغاز همایش، در این نواحی برگزار کنم.

۸. برادر ویلیامز^۶ به همراه خواهر ویلیامز، که برای من مانند یک دوست صمیمی بسیار عزیز می باشد، برای همیشه جایی گرم و بزرگ در قلب من پیدا کرده‌اند. آنها دائمًا از من دعوت می کردند که برگردم، و من بسیار خوشحالم از این که دعوتشان امروز بعد از ظهر محقق گشت.

۹. هم چنین دوستانی که در جایگاه حضور دارند مانند: برادر فولر،^۷ برادر جوئل رز،^۸ برادر تونی استرومی^۹ از توسکان^{۱۰} برادر بردرز^{۱۱} مدیر مسافرت‌های ما و یکایک

دستان، برادر بسیار با ارزش و قدیمی آرگان برایت،^{۱۲} که در مبارزات سخت زیادی در آن سوی رودخانه با هم بوده‌ایم؛ و آرزو دارم زمانی در آن سوی رودخانه بزرگ با او اقامت کنم.

۱۰. نمی‌توانم اسم این برادر را به خاطر بیاورم، سعی کردم. برادر اسم شما چیست؟ [برادر می‌گوید: "ال بریور"]^{۱۳} بریور، برادر بریور. من، من چهره او را می‌شناسم. شما همانی نیستید که بعضی وقت‌ها برای... برای ناشنوايان ترجمه می‌کنید؟ این... و ما از این که شما را در اینجا داریم بسیار خوشحالیم.

۱۱. اکنون وقتی به چهره‌ی دوستانی که در جلوی من نشسته‌اند نگاه می‌کنم، دوستانی را مشاهده می‌کنم که همگی اهل ارکانزاس^{۱۴} هستند، اگر یادتان باشد در اولین حضورم در اینجا به شما گفتم: "هر جایی که می‌روم کسی از اهالی ارکانزاس را می‌بینم. و از این بابت مطمئن هستم حتی اگر به ملکوت برده شوم، آنجا بعضی از اهالی ارکانزاس را خواهم دید. چون آنها مردمی با ایمان و وفادار هستند."

۱۲. معمولاً وقتی شروع به صحبت می‌کنم صحبتم به درازا می‌کشد. به همین خاطر من متن خود را از قبل آماده و یادداشت کرده‌ام، تا زمان زیادی از شما دوستان گرامی نگیرم و می‌خواهم تا زمانی که در فینیکس هستم، بیشتر وقت را به نیایش پردازم و برای بیماران دعا کنم.

۱۳. حالا، پیغامی که خدا برای من معین کرده. می‌دانید، بعضی وقت‌ها هست، که این چیزها بسیار حساس می‌شوند. و این در تمام دوره‌ها بوده است. من تمام تلاش خود را

۲۱۸. کس دیگری هست که به این خدمت بد گمان بوده باشد و الآن قانع شده باشد که حقیقت است؟ بلند شو و در آنجا بگو خدایا من را بیخش. فقط بلند شو و بگو برادر برانهام من یک مقدار بد گمان بوده‌ام، ولی الآن تمام آن افکار رفته است. دست خود را بلند کن. حتی یک نفر هم نیست؟ متشرکم.

۲۱۹. چند نفر به این ایمان دارند که این من نمی‌توانم باشم و عیسی مسیح، پسر خدا است؟ متشرکم. مادامی که ایمان دارید اعمال عظیم‌تر از آن چه انجام شد را خواهید دید. فقط با عیسی بمانید. من شخصاً تمام تلاش خود را می‌کنم تا با او بمانم.

۲۲۰. حال چند نفر بیمار و نیازمند در اینجا هستند؟ دست خود را بلند کنید. من، من بیمار هستم برادر برانهام. من نیازمند هستم. آیا شما این کار را خواهید کرد و به کلام من این قدر ایمان خواهید داشت؟ دست در دست هم دیگر بدهیم و دعا کنیم.

۲۲۱. خداوند عزیز! من این جماعت کوچک را نزد تو می‌آورم، امروز عصر، جایی که ما کلام خدا را خواندیم و شنیدیم. ما می‌دانیم که هر ذره‌ی آن حقیقت است. ما نه تنها ایمان داریم که حقیقت است، بلکه ما تو را دیده‌ایم خداوندا. کاری کن تا مردم بدانند که هنوز یک پارادوکس در کنار دنیا، فضا و قوانین طبیعت خداست، می‌توانیم ببینیم. اینجا، جایی که قوانین مرگ در جسم انسان کار می‌کند. جایی که علم شکست خورده است تا با تحقیقات خود شفا بدهد. خداوندا برای این مردم شکرگزاریم. اما خداوندا! زمانی که به جایی می‌رسیم که آنها کار بیشتری نمی‌توانند انجام دهند دست عظیم تو وارد می‌شود. می‌دانیم که هیچ انسانی قادر به شفا نیست.

۲۲۲. و کسی که هنوز نجات نیافته، دست خود را بلند کرده و می‌خواهد نجات یابد. خداوندا! چیزی قلب آنها را آگاه کرده است. بعضی از آنها اقرار کرده‌اند که در اشتباه بوده‌اند. بعضی از آنها در وضعیت بدتری بودند و می‌خواهند که بازگردند. چون آنها

و حضورش را احساس می‌کنند؟ [آمین!] حال شما حضور او را دیده‌اید. چشمان شما حضور او را دیده است، آن چه که شما همیشه احساس می‌کنید. زمانی که در اشتباه هستید شما را ملزم می‌کند و می‌گوید آن کار را انجام ندهید. همان خدا امروز بعد از ظهر در اعمال خود و در اینجا بر شما آشکار شد. چند نفر به آن آمین می‌گویند؟ [آمین!] حتماً همین طور است. حالا او اینجاست.

۲۱۵. آیا کسی میان ما هست که مسیحی نبوده باشد؟ هر گز اعترافی نداشته و به کلیسا بی نرفته باشد؟ ممکن است بلند شوید و بگویید، می‌خواهم بایستم. نه در برابر کشیش، بلکه می‌خواهم مدامی که در حضور این فرد، عیسی هستم. می‌خواهم برخیزم و بگویم، می‌خواهم مرا از گناهانم نجات دهی. این تنها چیزی است که می‌خواهم انجام دهید. فقط بایستید و او شهادت خواهد داد. این همه چیزی است که ما وقت انجام آن را داریم. بگوییم، می‌خواهم یک مسیحی باشم. روی پای خود بایستید و بعد مجدداً بشنیزید.

۲۱۶. کسی درون ساختمان هست؟ چند نفر هستند؟ من نباید بگویم آیا کسی هست؟ چون شاید بیش از یک نفر باشند. همین الان چند نفر در ساختمان خواهند ایستاد و خواهند گفت، من در اشتباه بودم. خداوند! من را بیخش. بر می‌خیزم تا شهادت دهم که در اشتباه بودم. مدامی که در حضور تو هستم خواهم نشست. من خواهم نشست. فقط بایستید.

۲۱۷. آیا کسی هست؟ بیش از یک نفر است؟ یک دست. خدا به شما برکت بدهد مرد جوان. کس دیگری هست؟ خدا به شما برکت بدهد. کس دیگری هست؟ خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. کس دیگری هست؟ من در اشتباه بودم. خداوند مرا بیخشدم. خدا به شما برکت بدهد آقا. من، من متأسفم ای خداوند! خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد. خدا به شما برکت بدهد.

کرده‌ام تا با آن بمانم. یک چیزی هست. اگر من راجع به چیزی که خدا به من گفت صحبت نمی‌کرم و یا اگر از خدا نبود، پس او... نمی‌توانست در کلام باشد. اگر در کلام هست و وعده برای این زمان، پس احساس می‌کنم که دارم کار درست را انجام می‌دهم. چون فقط تلاش می‌کنم که وعده او برای این زمان را حفظ کنم.

۱۴. موقع بسیاری، وقتی شما برخلاف اعتقادات یک فرد صحبت می‌کنید، او متعصبانه و عجولانه با شما مشاجره می‌کند. و این به هیچ عنوان درست نیست. من دوستان بسیاری دارم که از کلیساها و فرقه‌های مختلفی هستند، آنها در هر زمان و موقعیتی به من اجازه می‌دهند که صحبت کنم. ما نباید در مورد طرز فکرهای کوچک مشاجره کنیم.

۱۵. اما می‌دانید، اگر من حرفی برخلاف اعتقاد قلبی خود بزنم، یک ریاکار محسوب خواهم شد. شاید من مجبور باشم یک روز بعنوان یک گناهکار او را ملاقات کنم. اما هر گز دوست ندارم که او را بعنوان یک ریاکار ملاقات کنم. می‌خواهم راستگو باشم. و اگر بگویم که اعتقادات خود را نادیده می‌گیرم چون دیگران به این و یا آن ایمان دارند، چگونه شخصی خواهم بود؟ تا زمانی که من مصالحه و ظاهرسازی کنم، شما نمی‌توانید به من اعتماد داشته باشید و من نمی‌توانم به خودم و خداوند خودم اعتماد داشته باشم.

۱۶. هر کس اعتقادی دارد که به آن اطمینان دارد. و آن هنگام که اطمینان می‌یابید زمان آن فرا می‌رسد که می‌توانید ساختمان بلند ایمان خود را بنا کنید. اما مدامی که اطمینان دارید سوالی هست، آن را رها کنید.

۱۷. گمان می‌کنم بیلی^{۱۵} هم اکنون کار پخش نمودن کارت‌های دعا را به اتمام

رسانیده است. فکر می‌کنم او... بله، من به او گفتم. فکر کنم لحظاتی پیش به من گفت که این کار را انجام داده است. تا چند لحظه دیگر تعدادی از کسانی که درخواست دعا داشتند را فرا می‌خوانیم تا برای آنها دعا کنیم. و اگر کارت شما خوانده نشد و یا خوانده شد و شما مطمئن نیستید که خدا شفا دهنده است، اصلاً خوب نیست که این بالا بیاید. چون شفا پیدا نخواهد کرد. اگر سوالی در ذهن خود دارید یا کاری عقب افتاده که باید آن را انجام دهید، بهتر است ابتدا بروید و آن را به اتمام برسانید و سپس بازگردید و به صفوں دعا کنندگان ببیوندید.

۱۸. برای این که شفا، قوت فرزندان است و ما این را در کم می‌کنیم. این در بخشش و فدیه است. و فدیه ابتدا در روح ما تأثیر می‌گذارد و دعا برای شفا همیشه پیشو و پیامی بوده است. هم چنین به جهت جمع کردن مردم می‌باشد.

۱۹. بسیاری از مردم حامی یک جلسه شفا هستند. خیلی‌ها به جلسه شفا می‌آیند، یا به یک فستیوال سرود. اما زمانی که نوبت به نجات جان یک انسان نیازمند می‌رسد، مردم زیادی شانه خالی می‌کنند، مشتاق آن نیستند. آنها فقط... اما مسئله اصلی فدیه است. شفا و فستیوال‌های سرود و یا همه اینها، فقط... همان‌گونه که برادر با سورث^{۱۶} می‌گفت، این یک طعمه روی قلب است. و شما به ماهی طعمه را شان می‌دهید، نه قلب را.

۲۰. و کار اصلی این است، مردم را برای مددی به جهت گوش دادن فرا بخوانی؛ تا زمانی که بتوانی پیغام واقعی خود را به آنها عرضه کنی. و خداوند در تمام دوران‌ها به این امر فرمان داده است، در تمامی دوران‌ها. همیشه یک حرکت شفا بوده است و اگر این یک شفای حقیقی باشد، به جهت آن پدید آمده است که پیامی به ما بدهد. یک نشانه هرگز برای این که تنها یک نشانه باشد به وجود نیامده است. بلکه این مقدمه و

۲۰۹. ایمان دارید؟ ای مرد جوان! آیا ایمان دارید؟ خدا می‌تواند مشکل خون شما را حل کند و آن را شفا بدهد. ایمان خواهی داشت؟ آن داروهای دیابت را کنار بگذار. او تو را شفا می‌دهد. ایمان داری؟ برو و ایمان داشته باش.

۲۱۰. بیاید آقا. شما مشکل معده دارید. آیا ایمان دارید که خدا می‌تواند آن را شفا بدهد؟ برادر می‌گوید: "بله دارم." برو ایمان داشته باش. کاملاً سلامت خواهی شد.

۲۱۱. بیاید. این پسر کوچک را بیاورید. به اینجا نگاه کن پسر. از راه دوری آمده است. بعضی اوقات تغییر آب و هوا و تغییر ارتفاع می‌دهد، تا آسم او بهبود پیدا کند. اما اینجا یک شفای مطمئن هست. عیسی مسیح پسر خدا. او پسر خود را داد تا تو شفا پیدا کنی. آیا ایمان داری؟ با تمام قلب خود ایمان داشته باش. او را خواهی داشت. خوب مرد جوان. خدا به تو برکت بدهد خواهر.

۲۱۲. ایمان دارید؟ خدا در حال ارائه یک پارادوکس است؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] غیر قابل شرح، غیر معقول. چیزهایی که مردم نمی‌توانند در کم کنند که چگونه ممکن است. اما هنوز حقیقت است. نیست؟ [آمین!] حالا چند نفر از شما در روح خود دریافت می‌کنید و می‌دانید که اینجا چیزی هست که فراتر از ادراک انسانی است؟

۲۱۳. فکر می‌کنم ما حداقل پانزده نفر را در صف صدا کردیم. همه آنها، و چهار، پنج یا شش نفر هم خارج از صف و بدون کارت دعا. آنها خارج از صف و در آنجا بودند. ما تنها یک دقیقه تا اتمام کار وقت داریم.

۲۱۴. آیا او این کار را دقیقاً همان طور که گفته بود انجام داد؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] حال چند نفر ایمان دارند که او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است که بود

۲۰۲. خداوند عزیز! این فرزند را که اینجا ایستاده است از تاریکی به روشنایی هدایت کن تا روح القدس را دریافت کند. به خانه او و دوستدارانش برو، کارهای عظیمی که عیسی برای او انجام داده را نشان بده. آمين! خدا به تو برکت بدهد. شک نکن. ایمان داشته باش.

۲۰۳. خدا می‌تواند هر نوع بی‌قراری و ناآرامی را شفا بدهد. آیا به آن ایمان داری؟ بیماری آسم تو را شفا بدهد. ایمان داری؟ پس برو و با تمام قلب ایمان داشته باش. خدا به تو برکت بدهد براذر.

۲۰۴. چند سالtan است؟ [خواهر می‌گوید: "۳۸ سال"] شما قبل از این که دیر شود باید از این تشویش خارج شوید. درست است؟ حمله‌های خسته کننده و هر چیزی که برایت رخ می‌دهد. اما الآن تو را ترک کرده است. درست است. ایمان داشته باش.

۲۰۵. خدا تشویش و نا آرامی را شفا می‌دهد، همین طور مشکل معده را. ایمان داری؟ پس برو و هر چه می‌خواهی بخور. عیسی مسیح تو را شفا داد.

۲۰۶. شما که آنچا هستید! همه ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمين!"]

۲۰۷. مردی که با پیراهن نشسته و به من نگاه می‌کند. بله، او به پیراهن خود نگاه کرد. بله، ایمان داری که خدا می‌تواند مشکل غده شما را شفا بدهد و به تو سلامتی بدهد؟ همان زمان که این پسر از آسم شفا یافت، شما ایمان داشتید. نداشtid؟ به خانه برو شما شفا پیدا کردید. می‌بینید. با تمام قلب ایمان داشته باش.

۲۰۸. خانمی که در کنار همسرشان نشسته است. می‌توانید باور کنید که چشمان شما هم خوب خواهد شد؟ اگر این همان چیزی است که برای آن دعا می‌کردید دست خود را بلند کنید. می‌بینید؟ آنها چه چیزی را لمس کردند؟ عیسی مسیح پسر خدا را.

پیش درآمدی به جهت بازگو کردن پیامی از طرف خداوند بزرگ می‌باشد.

۲۱. بنده به این حقیقت ایمان دارم که خداوند وظیفه من قرار داده تا از هفده سال قبل، و هم اکنون ۱۸ سال، برای شفای بیماران دعا کنم. این کار یک جنبش عظیم در مردم ایجاد کرد. تعداد زیادی از خادمان خدا به جنبش‌های شفا رفتند، و اما جلسات دعا به خودی خود برای شما که در اندیشه‌های گذشته خویش مانده‌اید، کاری بیهوده و بی‌ثمر می‌باشد. و این عمل از جانب خداوند فرستاده نشده است. ابتدا باید جلب توجه کرد. می‌بینید، جلب توجه و بعد از آن پیغام.

۲۲. زمانی که عیسی مسیح ظهور کرد، بیماران را شفا داد و... او برای تمام انسان‌ها نبی بزرگی بود. اما زمانی که شروع به گفتن حقیقت انجلیل کرد، اینکه او که بود و برای چه آمده است، دیگر محبوب نبود. این روایی است که در تمام دوران اتفاق افتاده و به همین طریق ادامه خواهد داشت.

۲۳. هم اینک، امروز بعد از ظهر ما اینجا هستیم و فردا بعد از ظهر رأس ساعت ۷ در همین سالن کنفرانس برگزار خواهد شد. درست است براذر؟ [یک براذر می‌گوید: "۳۰ : ۷"] فردا غروب ساعت ۳۰ : ۷ و همین طور غروب روز پنج شنبه، فکر می‌کنم چهارشنبه غروب هم، نه، چهارشنبه در رامادا این^{۱۷} درست است، و بعد پنج شنبه شروع می‌شود. و اگر خدا بخواهد می‌خواهم در تمام این جلسات حضور داشته باشم.

۲۴. من اینجا هستم. براذر شما، یک یاری دهنده در پادشاهی خدا، تا در هر موردی که می‌توانم به شما کمک کنم. شاید قادر به پاسخ گویی سوالات شما نباشم. اما می‌توانیم در هنگام دعا و نیایش آنها را درک کنیم. اگر به جهت درک آن دعا کنیم و برای آن به حضور خدا برویم و فقط به نظرات و اندیشه‌های خویش اتکا نکیم.

۲۵. آیا شما بیمار هستید؟ ای کاش می‌توانستم شما را شفا بدهم. هیچ انسانی قادر به انجام چنین کاری نیست. اما این کار آن انجام شده است. سلامتی و عافیت شما را فرا می‌گیرد. ایمان شما به همان کاری است که خداوند بوسیله عیسی مسیح در جلختا به اتمام رسانید. خارج از این امر هیچ شفایی نیست، و خارج از آن هیچ نجاتی نیست. هیچ کلیسا، هیچ فرقه، هیچ تشریفاتی، هیچ کدام نجات را فراهم نمی‌کند. عیسی مسیح، به سبب گناهان ما مجروح گردید. ما از زخم‌های او شفا یافیم. همه ما در گذشته شفا یافیم.

۲۶. امروز زمان کمی برای صحبت در اختیار من قرار دارد، شاید بیست یا سی دقیقه. سپس صفوں دعا را تشکیل خواهیم داد. هر روز طبق معمول، افراد جدیدی به ما می‌پیوندند، و کارت‌های دعای جدیدی توزیع خواهد شد. ما همه‌ی توان خود را به کار خواهیم بست و تا جایی که خدا اجازه دهد تلاش خواهیم کرد، تا برای هر فردی که می‌آید و درخواست دعا می‌کند، دعا کنیم.

۲۷. اگر شخصی بطور جدی بیمار است و در نزدیکی مرگ به سر می‌برد یا شیه این، برادر ویلیامز و بیلی پل^{۱۸} آنها را به اتفاقی می‌برند. آنها نمی‌خواهند... آنها نمی‌توانند بنشینند. آنها در حال مرگ هستند. ما باید سریعاً به آنها خدمت کنیم. بسیار خوب، آنها را در یک اطاق بگذارید. من فوراً در خدمت آنها خواهم بود.

۲۸. اما بهتر آن است که شما در موقعیت اضطراری نباشید، تا برای مدد کوتاهی بینش‌ها و اعتقادات خود را کنار گذاشته و با تمام وجود به کلام خداوند گوش دهید. و در کلام پروردگار اندیشه کنید، تا دریابید خداوند در قبال وعده‌های خویش چه عملی انجام خواهد داد. ایمان شما این گونه تقویت خواهد شد و شما دیگر نیازی ندارید تا در صفحه

۱۹۷. شما مشکلات زیادی دارید. چیزهای زیادی شما را دچار مشکل می‌کند. شما اهل اینجا نیستید و اهل غرب اینجا هستید. شما اهل کالیفرنیا^{۲۴} هستید. درست است. شما همچنین پسری دارید که رنجور است. شما... چیزی هست. همچنین من یک دریاچه بزرگ می‌بینم. او، این، شما... شما یک نفر از نزدیکان خود را دارید که در شیکاگو زندگی می‌کند و من را می‌شناسد. درست است. حال شما می‌دانید که من شما را می‌شناسم. اما شما ایمان دارید که خدا می‌داند شما چه کسی هستید؟ خانم مک گوایر.^{۲۵} شما خواسته‌ی خود را دریافت کردید. با شکر خدا به خانه بروید.

۱۹۸. اما بیماری و درد هیچ ارتباطی با شخص ندارد. چند نفر این را می‌دانند؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] ما می‌دانیم که این ارتباطی به فرد ندارد.

۱۹۹. اگر شما بتوانید با تمام قلب و جان خود ایمان داشته باشید، این آسم شما را ترک خواهد کرد. اگر شما با تمام قلب خود ایمان داشته باشید.

۲۰۰. مشکل سینه، آیا شما ایمان دارید که این هم شما را ترک خواهد کرد و شما سلامت خواهید بود؟ شما چه چیزی را لمس کرده‌اید؟ او بیست پا یا بیشتر با من فاصله دارد. اما او ارباب را لمس کرده است. این تراکم عصبی است. شما خوب خواهید شد.

۲۰۱. چیزی که این خانم جوان برایش اینجا ایستاده است بسیار باشکوه است. او یک غریبه است. من هرگز این زن را ندیده‌ام. او توسط کس دیگری اینجا آورده شده است. اما چیزی که او را اینجا آورده است، شنیدن یکی از نوارهای من است. و او در اینجا به دنبال تعمید روح القدس است. این دقیقاً آن چیزی است که او به خاطرش اینجاست. درست است خانم جوان. درست است. به اینجا بیایید.

درست است. شما از راه دوری آمده‌اید تا به اینجا برسید. شما حتی امریکایی نیستید. کانادایی هستید. شما با خود پسری که بیماری روحی دارد آورده‌اید. درست است. می‌خواهید بگوییم اهل کجا هستید؟ شما اهل ساسکاچوان^{۴۲} شهر ساسکاتون^{۴۳} هستید. با تمام قلب خود ایمان داشته باشید و خداوند شما و پستان را در سلامتی به خانه خواهد فرستاد. آیا ایمان دارید؟ خدا به شما برکت بدهد.

۱۹۴. آیا ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] خداوند خدا، هنوز خداست می‌بینید؟ کس دیگری جز او نیست.

۱۹۵. حال شما چطور است؟ یک خانم محترم و کمی مسن که با من غریبه است اینجاست، من هرگز او را ندیده‌ام. اما او خانمی است که اینجا ایستاده است. باید عجله کنم چون تنها هفت یا هشت دقیقه بیشتر وقت ندارم. حالا به اینجا نگاه کنید. آیا ایمان دارید که این چیزها حقیقت هستند؟ با تمام قلبتان؟ می‌دانید که برای من غیر ممکن است که مشکل شما را بدانم یا هر چیز دیگری که مربوط به شماست؟ اما این برای خدا غیر ممکن نیست که بداند. چون او قبل از این که حتی جهان وجود داشته باشد، می‌دانست. درست نیست؟ [خواهر می‌گوید: "درست است."]

۱۹۶. چند نفر به این حقیقت ایمان دارند؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] حتماً او تعداد پلک زدن شما را می‌داند. او ابدی است. فکرش را بکنید، توسط انجلیل و به فیض او و عده انجام همه این امور به ما داده شده است. بعد یک ملکوت است و ما به آنجا خواهیم رفت و ما الآن در این دوره افسوس هستیم. درست در اینجا هستیم. از یکی خارج می‌شویم و به دیگری وارد می‌شویم.

دعا باشید و از این که کسی برای شما دعا کند بی نیاز خواهید شد. شما هم اینک شفا یافته‌اید، اگر بتوانید به این امر ایمان بیاورید. مشاهده می‌کنید؟ هدف اصلی رهایی شماست و آگاهی به این نکته که عیسی مسیح، در واقع برای شما چه کاری انجام داده است.

۲۹. زمانی که نجات یافته‌اید، دیگر نیازی نیست این بالا بیاید، زانو بزنید و دعا کنید. شما هم اکنون از نجات یافته‌گانید. البته اگر بتوانید که این امر را بپذیرید. این دعای شما نیست که شما را نجات می‌بخشد، بلکه این ایمان شماست که توسط آن نجات می‌باید. شما توسط ایمان شفا پیدا کردید. همین امر در مورد شفا هم صدق می‌کند. من مطمئن که همه ما این موضوع را در کم می‌کنیم.

۳۰. و اگر غریبه‌ای در میان ما حضور دارد، می‌خواهیم بداند که خود من یا گروهی که با آنها در اینجا هستیم، با تاجران انجلیل تام، ما نماینده‌ی هیچ فرقه و تشکیلاتی نیستیم. ما نماینده‌ی تمام ایمانداران مسیحی در تمام فرقه‌ها هستیم. همگی خوش آمدید. از بودن شما خرسندیم. شاید بگویید: "خوب، من به کلیسا... تعلق دارم. آیا می‌شود برای من دعا کردد؟" شما نیاز ندارید تا به کلیسا بی تعلق داشته باشید. مجبور نیستید کاری انجام دهید. تنها در اینجا حضور باید و به خدا ایمان داشته باشید. این تنها کاری است که باید انجام دهید. خداوند، خود، تمام کارها را انجام می‌دهد.

۳۱. اکنون، از زمانی که جلسات شفا را آغاز و برای بیماران دعا می‌کنم، کتاب مقدس خود را در می‌آورم. سال‌ها پیش در هیوستن تگزاس،^{۱۹} یعنی حدود هجده سال پیش، توسط برادر کیدسن^{۲۰} و گروه او یک کتاب مقدس به من داده شد. من این کتاب مقدس را در سرتا سر دنیا همراه خود داشتم، تا زمانی که صحّافی آن کاملاً از بین رفت و صفحات آن از یکدیگر جدا شد.

۳۲. و به من یک کتاب مقدس جدید داده شد. یک چیز عجیب... من خرافاتی نیستم. امیدوارم تصور نکنید که این خرافات است. زمانی که این کتاب مقدس به من داده شد یک... دو نشانه‌گذار کوچک مانند رویان‌هایی باریک در آن بود. این کتاب مقدس شیوه همان کتابی بود که قبلًا هم داشتم.

۳۳. کتابی که برادر کیدسن به من داده بود یک کتاب مقدس سکوفیلد^{۲۱} بود. نه به این دلیل این که من با آقای سکوفیلد موافق هستم. شاید بعضی از شما موافق باشید، بعضی هم نه. فقط می‌خواهم بدانید که اگر کتاب مقدس سکوفیلد را با خود می‌برم به این دلیل نیست که به آن اعتقاد دارم. چون او آن را خیلی خوب پاراگراف بنده کرده است. این یکی از اولین کتاب مقدس‌های من بود و من آموختم که آن را به این طریق مطالعه کنم و فقط همین کتاب مقدس را نگه می‌دارم. اگر می‌توانستم کتاب مقدس تامپسون چین^{۲۲} داشته باشم خیلی بهتر بود. در کتاب تامپسون چین خیلی سریع‌تر می‌توانم متن‌هایی را که به دنبال آن می‌گردم، پیدا کنم.

۳۴. اما زمانی که کتاب مقدس را باز کردم، اولین رویان داخل کتاب مقدس جای عجیبی قرار گرفته بود. یعنی زمانی که سلیمان معبد خدا را تقدیم کرد، و جلال خداوند بسیار با شکوه بود. جلال شکینه در ساختمان. تا آنجایی که کاهنان نمی‌توانستند به خدمت گزاری مشغول باشند.

۳۵. و رویان بعدی جایی بود که عزرا بازگشت و هیکل را تقدیم نمود.

۳۶. و نشانه‌گذار سوم که همسرم بدون اطلاع من و با اسم من بر روی آن، در کتاب مقدس قرار داده بود، در مرقس ۱۱: ۲۲ قرار گرفته بود. او فقط آن را لای کتاب

آن را توضیح بدهد. این یک پارادوکس است. می‌بینید؟

۱۹۰. بله، شاید بدانید، یک چیز دیگر هم دیدم، یک آزمایش، شما مشکل قلبی هم دارید. آقای اندرسون^{۲۳} دست خود را بلند کنید. شما می‌توانید به خانه بروید. عیسی مسیح شما را شفا خواهد داد. درست است. فقط ایمان داشته باش. شک نکن.

۱۹۱. حال شما چطور است آقا؟ ما با هم غریبه هستیم. من شما را نمی‌شناسم و تا جایی که می‌دانم اوّلین باری است که شما را می‌بینم. درست است. اما او ما را می‌شناسد. هر دوی ما را.

۱۹۲- حالا، آیا شما می‌دانید که چرا این اتفاق می‌افتد؟ فیض اوست که اجازه می‌دهد هوشیاری خدا در مردم ایجاد شود. حال، بدون دانستن چیزی در مورد شما، بدون حتی شناختن شما، درسته، یک غریبه، به اینجا بیاید. برای چیزی که اتفاق می‌افتد این یک پارادوکس مطلق خواهد بود، تا بدانیم که مشکل شما چیست یا شما چه کرده‌اید. چه باید بکنید یا چه باید می‌کردید یا چه کسی هستید و یا هر چیزی در مورد شما. این باید یک پارادوکس باشد. چون هیچ راهی نیست که کسی بداند، به غیر از مکاشفه نادیده. درست است. حال اگر او بین من و شما، این کار را برای شما انجام دهد، به قدری که این حضّار... نه یک نمایش، بلکه بتوانند افسوس را در اینجا بیینند که این پلی بین فرقه و سرزمین جلال خداست. او این را وعده داده است که آنها مطمئن باشند، آنچه ما می‌گوییم حقیقت است.

۱۹۳. حال تا بدانید که من نمی‌دانم. دست خود را بلند کنید تا مردم ببینند که شما... من هرگز این مرد را ندیده‌ام و از نظر هر کس دیگری او فقط یک مرد است که اینجا ایستاده است. شما از یک خلسه رنج می‌برید. شما هم چنین به همورویید مبتلا هستید.

"درست است." [درست است؟ حالا با ایمان بروید، درد شما به پایان رسید.

۱۸۴. آیا حالا او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] پدر آسمانی می‌داند که من تازه این زن را دیده‌ام. می‌بینید که کلام محقق شد. این من نیستم. من فقط یک انسانم. درست مثل این میکروفون که بدون من یا هر کسی که از طریق آن صحبت می‌کند، بی‌صدا است. بنا براین انسان هم مثل این میکروفون بی‌صدا است. اما این روح است و روح درست آنجا و در میان شما است. می‌بینید؟ اوست که شفا دهنده است، نه من.

۱۸۵. حال شما چطور است آقا؟ یک انسان دیگر که برای من فردی کاملاً غریبه است. من این مرد را نمی‌شناسم و تا جایی که می‌دانم هرگز در زندگی ام او را ندیده‌ام.

۱۸۶. اما حال روح، روح القدس و عیسی که خود همان روح است. مسح شده. عیسی، انسان و پسر خدا بود. اما روح القدس در او بود، او خدا بود. «پدر من در من ساکن است.» می‌بینید، این روح القدس است. پس هنوز خداست.

۱۸۷. حال اگر من بتوانم خود را از این مسیر خارج کنم و آن مرد هم چنین کند، پس این بخش مرده است. پس اجازه بدھید که روح حیات کار کند. می‌بینید؟ به همین دلیل است که من یک دقیقه صبر می‌کنم تا ببینم بعد از آغاز مسح چه اتفاقی می‌افتد.

۱۸۸. آقا! اگر خداوند خدا که در حضور او هستیم، بر من آشکار کند که مشکل شما چیست یا کاری که شما کردید، یا هر چیزی در این مورد. اگر او درست به من بگوید که مشکل شما چیست، آیا شما به حضور او و این که من خادم او هستم ایمان خواهید داشت؟ [برادر می‌گوید: "ایمان دارم."] یک خلسله درست است؟ "[بله.]" درست است.

۱۸۹. حال می‌گوید، چگونه انجام شد؟ ای کاش می‌دانستم. هیچ کس نیست که بتواند

گذاشته بود. و این جایی است که قرار داشت: «اگر به این کوه بگویید، جا به جا می‌شود.» و همه‌ی شما می‌دانید که این زمانی که این بخش از کلام در ذهن من بود. (شما که به نوار گوش می‌دهید) زمانی بود که سنجباب‌ها عیناً پدید آمدند.

۱۹۰. چیز عجیب بعدی در آن، عکس پرنده‌ی مورد علاقه من، یعنی سینه سرخ، روی نشانه گذار بود. طبق افسانه‌ها زمانی او یک کبوتر قهوه‌ای رنگ بود که مردی را در حال مرگ روی صلیب مشاهده کرد. او برای آن مرد خیلی متأثر شد. تا جایی که به سمت مرد پرواز کرد و تلاش کرد که خود به تنها میخ‌ها را از بدن مرد بیرون بکشد. سرتا سر سینه او از خون آن مرد به رنگ سرخ درآمد و از آن به بعد او سینه سرخ شد. این همان طریقی است که من هم می‌خواهم منجی خود را ملاقات کنم. با خون او در سینه و قلب خویش را به رنگ سرخ درآورم.

۱۹۱. و اما پیغام اوّلین جلسه‌ای که می‌خواهم در آریزونا موعظه کنم، فینیکس^{۳۲} است. فینیکس چیزی است که می‌تواند از عدم پدید آید. این همان کاری است که خدا انجام می‌دهد. او از عدم و هیچ، همه چیز خلق می‌کند.

۱۹۲. و پیغام بعد از ظهر امروز من برای سی یا چهل دقیقه‌ی آینده، عنوانش هست «پارادوکس» می‌خواهم از این بخش بخوانم که...

۱۹۳. چند سال پیش، زمانی که تازه خدمت خود را آغاز کرده بودم و از کتاب مقدس‌های شما استفاده می‌کردم. خیلی از شما دیده بودید که کتاب مقدس را به این صورت باز نگه داشته و به خدا گفتم: "پیغام تو برای من کجاست؟" که کتاب یوشع باب ۱ باز شد. یعنی هر کتاب مقدسی که شما به من دادید.

۴۱. تا زمانی که یک شب رویایی آمد، که شما با آن آشنا هستید و من دیدم که کتاب مقدس از آسمان پایین آمد. یک دست از گریان خارج شده، به این صورت (اشاره با حرکت دست) به سمت ۹ آیه ابتدایی کتاب یوش رفت.

۴۲. این جایی است که امروز برای خواندن کلام انتخاب کردام. متن مورد نظر من در دهmin آیه و... منظورم باب دهم آیه دوازده است.

۴۳. قبل از این که کتاب مقدس را باز کنیم، چند لحظه سرهای خود را خم می کنیم. حال در حالی که سرها و قلب‌های خود را خم کرده‌ایم به این امر می‌اندیشیم، که نمی‌خواهیم این فقط یک جلسه‌ی دعای معمولی باشد. ما تمام عمر از این گونه جلسات دعا داشته‌ایم. اما هر یک از ما در حضور خدا دعا کنیم تا در این جلسه، یک چیز ویژه و متمایز با سایر جلسات باشد. تا جایی که حضور خداوند را در طول جلسه از اعماق قلب خویش حس کنیم.

۴۴. ای پدر آسمانی! تو را سپاس به جهت این اراده‌ی عظیم که ما را در این ساعت، در این سالن کنفرانس بزرگ و در بین این مردم گردhem آورده‌ای. هم اکنون می‌خواهیم به کلام نظر کنیم. «او کلمه جسم گردید و در میان ما ساکن شد.» و ای خداوندی که تنها به وسیله باران کلام تو و قوم تو، کلام می‌تواند تجسم پذیرد، برای این که وعده زمان را تحقق بخشد.

۴۵. همان گونه که در می‌یابیم زمان وعده نزدیک است، زمان در حال سپری شدن است و سرانجام به ابدیت خواهد پیوست. ما در ساحل غربی^{۴۴} هستیم و همان گونه که تمدن‌ها از شرق به غرب حرکت کردند، به همان طریق انجیل نیز با آن سفر کرد و اینک جای دیگری برای رفتن نمانده است. مگر بازگشت مجده شرق. این امر تکامل یافته است.

۱۸۰. می‌خواهم با این زن صحبت کنم. بعد از سه ماه این اوّلین نفری است که در برابر من است. می‌خواهم برای چند لحظه با این بانو صحبت کنم. و این چیست؟ ارتباط با روح او، درست مثل کاری که عیسی با زن سامری سر چاه انجام داد. ارتباط با روح او.

۱۸۱. خانم! حال، اگر خداوند عیسی برای من آشکار کند که شما برای چه اینجا هستید و مشکل شما چیست یا هر چیزی در این مورد که شما می‌دانید و من هیچ در مورد آن نمی‌دانم، آیا ایمان دارید که او بوده است؟ این باید او بوده باشد. غیر از این است؟ [خواهر می‌گوید: "بله"] باید او باشد. اگر این را انجام دهد ما شکرگزار خواهیم بود که می‌دانیم کلام او راست است و می‌توانیم به آن اعتماد کنیم.

۱۸۲. حال اگر او برای من آشکار کند که شما چه مشکلی دارید، که خود می‌دانید و من نمی‌دانم، و آن نشان دهد که روحی در اینجا هست، که شما را می‌شناسد ولی شما می‌دانید که من نمی‌شناسم. پس این نمی‌تواند انسان باشد. این یک روح است. و این چیزی است که خدا در دوره افسوس و عده داده است. آیا شما به حقیقت بودن آن ایمان دارید؟ [خواهر می‌گوید: "بله، دارم."] باید او باشد. اگر این را انجام دهد ما شکرگزار خواهیم بود که می‌دانیم کلام او راست است و می‌توانیم خدا عطا کند.

۱۸۳. چیزی می‌بینم. این زن از درد سینوزیت در اینجا در سر خود رنج می‌برد. درست است، بله؟ اگر درست است دست خود را بلند کنید. اما این سینوزیت نیست که باعث عطسه‌های شما می‌شود. شما تب یونجه هم دارید. درست است. شما اهل فینیکس نیستید. شما اهل جایی هستید که تپه‌ها و درختان زیادی در آنجا وجود دارد. شما اهل فلگ استف^{۴۹} هستید. درست است. ایمان دارید که خدا می‌تواند به من بگوید شما چه کسی هستید؟ [خواهر می‌گوید: "بله"] شما خانم ارل^{۴۰} هستید. بله [خواهر می‌گوید:

بعد خود پرداخت کنم. اگر مشکل او خانوادگی باشد چه؟ پس باید بگویم... برو و شوهر خود را به اینجا بیاور تا با هم صحبت کنیم شاید بتوانم به شما کمک کنم. راه شما دور است؟ خوب من از یک نفر خواهم خواست تا شما را به خانه ببرد، شما در کدام خیابان زندگی می‌کنید؟ یا... من نمی‌دانم. اما اگر بیماری است، پس من، من نمی‌دانم، می‌بینید؟ اما من این زن را نمی‌شناسم.

۱۷۶. اما کسی اینجا هست با کلامی که وعده داده «اعمالی که من می‌کنم» شما نیز خواهید کرد.»

۱۷۷. حال، اگر، این زن مریض باشد، شاید سرطان یا بی-تی^{۳۸} داشته باشد. یا بیماری که پزشکی نتواند برای آن کاری انجام بدهد چه؟ خوب، من به هیچ عنوان نمی‌توانم او را شفا بدهم.

۱۷۸. اما حال، اگر او برای من مکشوف کند که این زن چه می‌خواهد. درست مثل کاری که برای آن زن بیمار انجام داد. یا مثل آنچه به نتائیل گفت. یا به شمعون که به او گفت نامش چیست. «نام تو شمعون پسر یوناست، از این پس پطرس خوانده خواهی شد که معنی آن صخره است.»

۱۷۹. خوب، حالا، اگر او چیزی شبیه آن را در اینجا و در حضور شما انجام دهد، نشان خواهد داد که کلام حقیقت است. چند نفر به این ایمان دارند؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] در این ساختمان کسی هست که این زن را بشناسد؟ دست خود را بلند کنید. بله تعدادی از شما او را می‌شناسید. بسیار خوب، و پدر می‌داند که من او را نمی‌شناسم. حالا بیینیم که او چه خواهد گفت، و آیا این یک پارادوکس خواهد بود؟ [آمین!] من نمی‌دانم مشکل این زن چیست. برای چه اینجاست یا هر چیز دیگری. اما خدا این را می‌داند.

۴۶. و ای پدر آسمانی! دعا می‌کنیم که این ساعت، ساعت عظیمی برای همه‌ی ما باشد، تا بتوانیم حضور روح القدس، نویسنده کلام را حس کنیم، که به این خیمه جسمانی بازگشته است و با بخشایش گناهان ما، خود را بر ما آشکار می‌کند. با بخشایش عصیان ما و با این اطمینان که گناه را به ایمانداران نسبت نمی‌دهد. با اطمینان بر این که او می‌تواند ضعف‌های ما را شفا دهد. مردم را از روی صندلی‌های چرخدار و عصاها بلند کند، و به آنانی که نایينا هستند بینایی بیخشند. بر روزهای عمر کسانی که در وحشت از بیماری‌هایی مثل سرطان و سل، انتظار مرگ را می‌کشند بیفزاید. و حتی بیماری‌هایی که پزشکان ما قادر به درمان آن نیستند را درمان کند. او بالاتر از همه اینها است. اما خداوند! فراتر از دانشمندان قرار بگیر. و مافوق هر استدلالی قرار بگیر. گفتن و شنیدن و درک کلام خود درباره‌ی پارادوکس را در این غروب به خادمان خود عطا کن. چون در نام عیسی از تو می‌طلبیم. آمین!

۴۷. حال در کتاب مقدس، یوشع باب اول و یوشع باب دهم. باب اول، آیه اول: "و واقع شد بعد از وفات موسی، بنده‌ی خداوند، که خداوند، یوشع بن نون، خادم موسی را خطاب کرده، گفت: موسی بنده‌ی من وفات یافته است. پس الآن برخیز و از این اردن عبور کن، تو و تمامی این قوم، به زمینی که من به ایشان، یعنی به بنی اسرائیل می‌دهم هر جایی که کف پای شما گذارد شود، به شما داده‌ام، چنان که به موسی گفتم. از صحراء و این لبنان تا نهر بزرگ یعنی نهر فرات، تمامی جتیان و تا دریای بزرگ به طرف مغرب آفتاب، حدود شما خواهد بود. هیچ کس را در تمامی ایام عمرت یارای مقاومت با تو نخواهد بود. و چنان که با موسی بودم با تو خواهم بود؛ تو را مهمل نخواهم گذاشت و ترک نخواهم نمود. قوى و دلير باش، زيرا که تو اين قوم را متصرف زمیني که برای پدران ایشان قسم خوردم که به ایشان بدhem خواهی ساخت. فقط قوى و بسیار دلير باش تا بر حسب تمامی شریعتی که بنده من، موسی تو را امر کرده است متوجه شده، عمل نمایی. زنهار که از آن به طرف راست یا چپ تجاوز نکنی تا هر جایی که روی،

کامیاب شوی. این کتاب تورات از دهان تو دور نشود، بلکه روز و شب در آن تفکر کن تا بر حسب هر آن چه در آن مکتوب است متوجه شده، عمل نمایی زیرا هم چنین راه خود را فیروز خواهی ساخت، و هم چنین کامیاب خواهی شد. آیا تو را امن نکردم؟ پس قوی و دلیر باش؛ مترس و هراسان مباش زیرا در هر جا که بروی یهوه خدای تو، با توست".

۴۸. [برادر برانهام، یوش ۱۰: ۱۲ – ۱۴ را می خواند]. "آنگاه یوشع در روزی که خداوند آمریان را پیش بنی اسرائیل تسليم کرد، به خداوند در حضور بنی اسرائیل تکلم کرده، گفت: ای آفتاب بر جعون بایست و تو ای ماہ بر وادی ایلوون. پس آفتاب ایستاد و ماه توقف نمود تا قوم از دشمنان خود انتقام گرفتند." مگر این در کتاب یasher مکتوب نیست که آفتاب در میان آسمان ایستاد و قریب به تمامی روز به فرو رفتن تعجیل نکرد. و قبل از آن و بعد از آن روزی مثل آن واقع نشده بود که خداوند آواز انسان را بشنود. زیرا خداوند برای اسرائیل جنگ می کرد.

۴۹. خدا به کلام خویش برکت بدهد. حال موضوع امروز عصر «پارادوکس».

۵۰. کلمه‌ی «پارادوکس» تا جایی که من آن را جستجو کردم، و مطمئن هستم که درست می گوییم، طبق لغت نامه ویستر^{۲۵} کلمه پارادوکس به معنی «چیزی باور نکردنی، اماً واقعی» می باشد. همه ما این مثل قدیمی را شنیده‌ایم که می گویند حقیقت... (به آن چه می گویند؟) «حقیقت عجیب تر از افسانه است». چون زمانی که یک نفر حقیقت را می گوید، گاهی بسیار عجیب است.

۵۱. یکی از دوستانم را می‌شناسم که اهل کلرادو^{۲۶} است، آنها یک تحقیق روی

۱۷۱. عطای ایمان این نیست که شما چیزی دریافت کنید و با آن کاری انجام دهید. عطای ایمان این است که از راه خود خارج شوید. ایمان، خود شما را از مسیر خارج می کند.

۱۷۲. اکنون خانمی اینجا ایستاده است. خدای پدر می‌داند، تا جایی که می‌دانم در تمام عمرم این زن را ندیده‌ام. او برای من کاملاً غریب است. دو یا سه نفر بیشتر نیستند که می‌توانم بینم و بشناسم.

۱۷۳. فکر می‌کنم این خانم وایلی^{۳۳} است که اینجا نشسته است، همسر برادر لی^{۳۴} بعد این سه یا چهار پسری که درست اینجا نشسته‌اند را می‌شناسم. گمان کنم آن برادر آنتونی میلانو^{۳۵} است که آنجا نشسته است. برادر پت تایلور^{۳۶} از کنتاکی. به غیر از آن... من فرد سوتمن^{۳۷} را که جایی در آنجا نشسته است، می‌شناسم. لحظاتی پیش صدای فریاد آمین او را شنیدم. تا جایی که می‌دانم این تمام چیزی است که می‌بینم و می‌شناسم. این اندک است و پدر آسمانی آن را می‌داند.

۱۷۴. و این زن که اینجا ایستاده است. من هیچ اطلاعی ندارم که او برای چه اینجاست. او فقط زنی است که مطابق معمول به این بالا آمده است. درست مثل شما که آنجا نشسته‌اید.

۱۷۵. حال اگر این زن در گرفتاری باشد، خوب من، اگر من بتوانم کمکش کنم، مطمئناً این کار را می‌کنم. اماً الآن من، من... بستگی به نیاز او دارد. اگر بول بود من می‌توانستم ۵ یا ۱۰ دلار پرداخت کنم. به غیر از آن، حداقل می‌توانستم یک چک برای حقوق ماه

۱۶۷. یک بار، زنی بود که نتوانسته بود کارت دعا بگیرد. آن زن ردای او را لمس کرد. او برگشت و اطراف خود را نگریست و گفت: "چه کسی مرا لمس کرد؟" همه این را انکار می کردند. او اطراف را نگریست و زن را دید. او نمی توانست خود را مخفی کند. می دانید، روح خدا که در او بود، او را هدایت کرد، او کلمه بود. و درست به سمت زن هدایت شد و مشکل زن را گفت. زن خونریزی داشت و شفا پیدا کرده بود. آن زن به این ایمان داشت. و فوراً در بدن خود احساس کرد که خونریزی متوقف شده است. درست است. همان جا متوقف شده بود.

۱۶۸. او امروز نیز همان است. شما لازم نیست که حتماً اینجا باشید. کتاب مقدس در عهد جدید می گوید که عیسی مسیح کاهن اعظم ماست. آیا ما به آن ایمان داریم؟ [جماعت می گویند: "آمین!] تنها کاهن اعظمی که داریم. تنها میانجی که داریم، بین خدا و انسان، عیسی مسیح. آیا شما به آن ایمان دارید؟ [آمین!] کتاب مقدس می گوید او کاهن اعظمی است که در احساس ضعف های ما لمس می شود. درست است؟ [آمین!] چند نفر این را می دانند؟ دست خود را بلند کنید... بسیار خوب، در این دنیا میان غریب ها نیستیم.

۱۶۹. حال اگر او را لمس کنید رفتار او چگونه خواهد بود؟ او همان رفتاری را خواهد کرد که اگر زمانی اینجا بود، انجام می داد. چون او دیروز، امروز و تا ابدالآبد همان است. درست است؟ [آمین!]

۱۷۰. حال شما فقط ایمان داشته باشید. شما فقط بگویید، خداوندا من در جلسه بوده ام. اما امروز می خواهم ایمان داشته باشم. من، من افکار خود را به کار نخواهم برد. فقط می خواهم با تمام قلب ایمان داشته باشم که تو اینجا هستی. و من به یک چیز نیاز دارم، و تو... خداوند! تو به من کمک کن. دیدید؟ دست پاچه نشوید. حال شما در آرامش و با ایمان این کار را انجام دهید.

گوزن ها داشتند. ۲۱ رأس گوزن در گله وجود داشت. زمانی که دوست من از شکار در آنجا بازگشت، نگهبانان به سمت او آمدند. آنها هزینه‌ی زیادی برای نگهداری یکی از این اسنوموبیل ها^{۷۷} می پرداختند تا برگردند و وضعیت گوزن ها را بررسی کنند. دوست من گفت: "نیازی نیست این همه پول هزینه کنید. من می توانم به شما بگویم که چند گوزن در گله هستند." آنها خندیدند و گفتند: "چند رأس؟"

۵۲. او گفت: "نوزده رأس" و گفت: "بیست و یک رأس بود و من دو رأس آن را کشتم."

۵۳. نگهبان به او خندید و گفت: "می دانی، تو مجاز به کشتن تنها یک گوزن بودی." و گفت: "می دانم که این کار را کردی."

۵۴. او گفت: "خوب، من این کار را کردم. بیست و یک گوزن آنجا بود و من دو گوزن را کشتم."

۵۵. نگهبان فقط خندید و برگشت. این چیزی بود که حقیقت داشت. نوزده گوزن. می بینید؟

۵۶. او به سمت من برگشت و گفت: "می بینی؟ اگر کسی فقط حقیقت را بگوید، مردم آن را نمی پذیرند." می بینید، فقط کافی است حقیقت را بگویید. بعد این حقیقت مطمئناً عجیب تر از یک افسانه خواهد بود.

۵۷. این کتاب یوش است. در حقیقت، کتابی در مورد رهایی در عهد عتیق. ما باید توجه کنیم که یک کتاب رهایی است. چون رهایی آن دو بخش دارد. رهایی در هر با ایمان این کار را انجام دهید.

جایی دو قسمت دارد، که «خارج شدن از... و رفتن به سوی...» می‌باشد. یعنی هر رهایی دو بخش «خروج از... و ورود به...» را دربرمی‌گیرد.

۵۸. از آنجایی که موسی نمایندهٔ شریعت بود که آنها را از مصر بیرون آورد. یوش نمایندهٔ فیض بود که آنها را به سوی سرزمین وعده برداشت. طریق دیگر این بود که شریعت و فیض دو جنبه فرمان خدا بودند. حال شریعت آنها را بیرون آورد و یوش آنها را داخل برداشت.

۵۹. این هم‌چنین برای زمان ما نیز صدق می‌کند. این یانگر حرکتی است که آنها از مصر به سمت سرزمین موعود داشتند. حال ما نیز از هرج و مرج دنیاًی مصر در مسیری به سمت سرزمین موعود هستیم. «در خانه پدر من منزل بسیار است والا به شما می‌گفتم می‌روم تا برای شما مکانی حاضر کنم.» (یوحنا باب ۱۴) «خروج از...» و حرکت به سمت «ورود به...».

۶۰. شریعت بوجود آمده تا ما تشخیص دهیم که در کجا اشتباه کردیم. اما فیض سبب بخشش ما می‌شود. شریعت هیچ امیدی برای رهایی ندارد. چون آن... هیچ رحمتی در خود ندارد. چون شریعت تنها نشان می‌دهد که شما گناهکارید. اما فیض به شما نشان می‌دهد که چطور از آن خارج شوید. شریعت پلیسی است که شما را به زندان می‌اندازد. اما فیض مانند فداکاری کسی است که جریمه‌ی شما را پرداخت کرده، شما را از زندان خارج و به دنیای آزاد (فیض) وارد کرده است.

۶۱. افسُس، فکر می‌کنم همین را در عهد عتیق و در کتاب یوش، به درستی پیدا می‌کنیم. کتاب افسسیان عهد عتیق می‌تواند عنوانی مناسب برای کتاب یوش باشد. چون مطمئناً با آن مطابقت می‌کند.

چیست؟ کسی می‌تواند بگوید؟ [یک نفر می‌گوید: "ترس"]^{۳۳} بسیار خوب مطمئناً این را شنید. کسی که کارت دعای شماره ۳ را دارد لطفاً به جلوی صفحه دعا بیاید. اووه بله، فکر کنم یک نفر بود که کارت را داشت، در حالی که نمی‌دانست آن را دارد. بسیار خوب حالا...

۱۶۴. آیا همه شما با تمام قلب ایمان دارید؟ بسیار خوب. دوباره دعا کنیم.

۱۶۵. خداوند عیسی! ما دریافتیم که می‌توانیم کلام را بخوانیم و آن را با بهترین دانش خود شرح دهیم. اما، خداوندا! تنها تو هستی که می‌توانی این را تأیید کنی. تو تنها کسی هستی که می‌توانی بگویی این درست است یا غلط. و پدر، امروز دعا می‌کنم تا چشمان این مردم باز شود، تا در این بعد از ظهر شاهد یک پارادوکس باشیم. ای خداوند! تا جایی که مردم حضور تو را در اینجا ببینند. که کلام تو دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. چون تو آن کلام هستی. برای بیماران، خداوندا! برای آنانی که درد می‌کشنند. شاید از بسیاری از بخش‌های مختلف کشور در اینجا باشند. عده‌ای از مردم، آنان باید... آنها رنج می‌کشنند، پس نمی‌توانستند از جلسه بهره ببرند. در غیر این صورت، اگر آنها شفا نیافته بودند، دعا می‌کنم که تو آنها را شفا بدھی. عطا کن خداوندا! و حال ما تنها بشر جسمانی هستیم که تنها می‌توانیم کلام را موعظه کنیم و بگوییم آن چه که تو گفتی حقیقت است. اینک تو هستی که حقیقت آن را آشکار می‌کنی دعا می‌کنم که این را به نام عیسی عطا کنی. آمین!

۱۶۶. می‌خواهم توجه کنید. برای یک لحظه. تا جایی که می‌دانم همه کسانی که در ساختمان هستند را نمی‌شناسم. شما نیازی ندارید که برای شفا حتماً این بالا باشید. همه این را می‌دانید. می‌دانید؟

را بلند کنید می‌توانم شما را پیدا کنم. خیلی نمی‌توانیم منتظر باشیم. کارت دعای شماره ۳، ممکن است دست خود را بلند کنید؟ بسیار خوب، آن آقا در آن پایین، به اینجا بیاید.

۱۶۰. کارت شماره ۴، ممکن است سریع دست خود را بلند کنید؟ در سریع‌ترین زمان ممکن، کارت دعای شماره ۴، بسیار خوب، شماره ۵. وقتی صدا می‌کنم بلند شوید. شماره ۵. بسیار خوب، شماره ۶. شماره ۷، شماره ۸، شماره ۹، شماره ۱۰. همینجا آقا، حالا ۱۰، بسیار خوب، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، شما که می‌آمدید ۱۴ بودید آقا؟ بسیار خوب ۱۴، ۱۵، بسیار خوب، برای الآن دیگر کافی است.

۱۶۱. حال بینید، می‌خواهم تمام توجه خود را به من بدهید. عیسی مسیح این وعده را داده است که: «بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نخواهد دید، اما شما مرا می‌بینید». شما به این ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: «آمین!»] دنیا، دنیا، احکام این دنیا است. او می‌دانست که آنها از این روش‌ها و چیزها خارج خواهند شد. اما آنها مرا بیش از این نخواهند دید. چون او وعده داده است که تا انقضای عالم همراه شما خواهیم بود. درست است؟ [آمین!] و کتاب مقدس در عبرانیان ۱۳ : ۸ می‌گوید: «او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است.» شما به آن ایمان دارید؟ [آمین!] این یک وعده است.

۱۶۲. حال نیازی نیست که شما این بالا باشید تا شفا پیدا کنید. تنها کاری که باید انجام دهید این است که به کلامی که حقیقت است، ایمان داشته باشید. حال از شما می‌خواهم که چند لحظه آرامش را حفظ کنید.

۱۶۳. همه آمدند ییلی؟ شماره ۲ را در بیاور، شماره ۳ چی می‌گویی؟ [یک برادر می‌گوید: "شماره ۳"] شماره ۳ کارت دعای شماره ۳، لغت مکزیکی برای شماره ۳ داده است. اما زمانی خواهد رسید که باید متوقف شود. هم‌چنین در طول مسیر باید به

۶۲. ما یوش را در مقام نماینده‌ی فیض و یا نوعی دلجویی می‌بینیم. که البته در آن زمان، شریعت نمی‌توانست وجود داشته باشد.

۶۳. به همین صورت پیغامی که مردم را به جلو می‌برد نیز متفارن با یک پیغام قبلی نمی‌شود. این عمل به وقوع نخواهد پیوست و به همین دلیل شما امروز دچار مشکل هستید. عیسی گفت: "آیا کسی تگه‌ای از جامه نو را به جامه کهنه وصله می‌کند؟ یا شراب نو را در خمره‌ای کهنه می‌ریزد؟" آنها از بین می‌رونند. آنها تحمل ندارند.

۶۴. یوش اصلاً نمی‌توانست تا قبل از رحلت موسی در جایگاه خدمتی خود قرار بگیرد. اینجا در آیه اول شما این را می‌بینید: "بنده من موسی وفات یافته است. اینک برخیز و این قوم را به سرزمین موعود ببر." موسی، که شریعت را نماینده‌گی می‌کند خدمت مقتضی زمان خود را انجام داده است. این شریعت است که خدمت خود را انجام داده است.

۶۵. آنها واقعاً اقدام کردند تا با فیض شروع کنند. پیش از این که شریعت داشته باشند، فیض داشتند. مادامی که در مصر بودند، بدون شریعت، در آنجا هیچ کس کاهن یا چیز دیگری نبود؛ اما آنها شریعتی نداشتند. شریعت داده نشده بود. فیض، یک نبی برای آنها فراهم آورد. هم چنین فیض یک فدیه برای آنها مهیا کرد. یک برده قربانی. ما در این هفته به آنجا خواهیم رسید. به قربانی، به خون، چون شفای شما در آنجا قرار گرفته است. فیض قبل از شریعت، همراه با شریعت و بعد از شریعت بود.

۶۶. همین طور یوش (نماینده‌ی فیض) در تمام زمان شریعت وجود داشت. اما تا زمانی که شریعت در جایگاه شایسته خود قرار گیرد، نمی‌توانست خدمتی انجام دهد.

۶۷. کلیساي دنيا نيز در اين روزهای آخر چنین است. در طول زمان سهم خود را انجام داده است. اما زمانی خواهد رسید که باید متوقف شود. هم‌چنین در طول مسیر باید به

افسیان برسد. درست مثل دیگر مسیرها. یک افسیان باید اتفاق بیفت، یک افسس.
یک افسیان در این سفر؛ خواهد دید.

۶۸. همان طور که اشاره کردم، در حالی که شریعت قادر به نجات یک گناهکار نبود،
از این رو سرزمین موعد نمایانگر یک روز فیض بود. می‌بینید، شریعت نمی‌توانست
آنها را به این مسیر وارد کند.

۶۹. اگر توجه کرده باشید، در مسیر آنها سه مرحله قرار داشت. ابتدا آماده شدن از
طريق ایمان زیر پوشش برهی قربانی در مصر. بعد از دریای سرخ عبور کردن و وارد
صحرا شدن. یک جدایی که نمایانگر مرحله‌ی دیگری از این سفر بود.

۷۰. هنگام آماده سازی، و پس از این که همه آماده شدن و به دریای سرخ رسیدند،
مجدهاً اشکالی در آنجا وجود داشت. قوم با این که معجزات خداوند را به چشم دیده
بودند، هنوز ایمان نداشتند. و خدا دریای سرخ را گشود و آنها را پیش برد، و ما
آموخته‌ایم که تمام قوم در موسی، زیر ابر و دریا تعیید داده شدند.

۷۱. حال آنها توبه کرده و تعیید داده شده بودند. خارج شده بودند تا در یک زندگی
جدید گام بردارند. در یک سرزمین جدید، در یک مسیر تازه، در میان مردمی جدید و
دست خدا با آنها بود. اما سرانجام اتفاقی رخ داد. در این گامی که بر می‌داشتند، از
حرکت در فیض، راضی و خشنود نبودند. آنها می‌خواستند به سمت چیزهایی
حرکت کنند که خود قادر به انجام آن باشند.

۷۲. و اینجاست که امروزه مردم فکر می‌کنند در قبال شفای الهی، یا هر عمل دیگری از
فیض، کاری وجود دارد که باید انجام دهن. به جز ایمان، کاری نیست که شما بخواهید
انجام دهید، فقط به خدا ایمان داشته باشید.

و ادامه داد: " فقط احساس کردم که باید این کار را انجام بدهم. زمانی که من دارو را
در دست زن گذاشتم مردی را دیدم که اینجا ایستاده بود. او خداوند عیسی بود." و
گفت: "بعداً آنچه کتاب مقدس گفته است را خواندم." «به اندازه‌ای که برای این
کوچک‌ترین‌های من انجام دهید، برای من انجام داده‌اید.» او گفت: "یلی، برای
چشمان من چه اتفاقی افتاد؟ آیا من واقعاً این را دیدم؟"

۱۵۶. من گفتم: "بله قربان! من ایمان دارم، من ایمان دارم که شما به وظیفه خود بعنوان
یک دارو فروش نسبت به فوریتی که آن زن نیاز داشت انجام داده‌اید." عیسی گفت:
"هر آن چه که برای این دیگران انجام دهید برای من انجام داده‌اید." من به این ایمان
دارم.

۱۵۷. و من ایمان دارم که همین امروز، همین جا، به این مردم نشان می‌دهد که عیسی
مسیح می‌تواند خود را آشکار کند. کلامی که امروز بعد از ظهر در بین ما جسم شود.
شما ایمان دارید؟ [جماعت می‌گویند: "آمین!"] خدا به شما برکت بدهد.

۱۵۸. حال کارت‌های دعا را صدا می‌کنیم تا افراد بیایند. نمی‌توانیم افراد زیادی را
دعوت کنیم. چون با نگاهی به ساعت، من فکر می‌کنم که تا ساعت چهار که باید
جلسه را به اتمام برسانیم حدود بیست دقیقه وقت داریم. حال از کارت دعای، گمانم
شروع می‌کنیم A-A یک.

۱۵۹. چه کسی کارت دعای شماره A یک را دارد؟ فقط یک بار شما را صدا می‌کنیم.
بسیار خوب، کارت دعای A یک چه کسی است؟ دست خود را بلند کنید. در ساختمان
هستید؟ بسیار خوب بیایید. از راه دور در آن پشت. اگر قادر هستید. می‌توانید بیایید. ۱،
۲ کارت شماره دو را چه کسی دارد؟ شماره دو، ممکن است دست خود را بلند کنید
اگر... می‌توانید راه بروید؟ بسیار خوب، بیایید اینجا. این کنار. سه. اگر سریع دست خود

امکان زایمان او هست. او نمی‌توانست بیش از این در صفت باشد. بنابراین شوهرش در حالی که او را به شانه خود تکیه داده بود او را به سمت در آورد.

۱۵۱. دوستم ادامه داد، پسرم برخاست و گفت: "می‌توانم کمکتان کنم؟" مرد گفت: "بله، این نسخه پزشک است." و ادامه داد: "اما می‌خواهم مطلبی را برای شما بیان کنم، من... ما هنوز پولی نگرفته‌ایم... ما از بخش حسابداری پول دریافت خواهیم کرد. اما همسر من نمی‌تواند بیش از این بایستد و دکتر گفته است که باید فوراً دارو را مصرف کند." و گفت: "اگر دارو را به من بدهی من به آنجا می‌روم و در صفت می‌ایstem تا پول را دریافت کنم."

۱۵۲. پسر من گفت: "متاسفم آقا. این برخلاف قوانین ماست که بدون دریافت وجه دارو را تحويل بدھیم." می‌دانی که اوضاع در آن سال‌ها چگونه بود. و پسر گفت: "من برای او متأسف هستم ولی نمی‌توانم این کار را انجام دهم."

۱۵۳. دوستم گفت: "من آن پشت نشسته بودم و مشغول خواندن روزنامه بودم. بالا را نگاه کردم و به آن سمت حرکت کردم. چیزی پر قدرت قلبم را گرم کرد. او در حال خروج از در بود. گفتم یک دقیقه صبر کن پسر. یک دقیقه صبر کن." و پسرم ادامه داد و جریان را برای من توضیح داد.

۱۵۴. گفتم: "بگذار نسخه را بیینم پسر." بعد گفتم: "یک دقیقه صبر کن پسر. من دارو را برایت می‌آورم."

۱۵۵. "به آن پشت رفتم و داروهایی را که پزشک در نسخه نوشته بود را برایش آماده کردم. نزد آنها برگشتم، آنها هنوز پولی دریافت نکرده بودند. در حالی که نمی‌دانستم پول را خواهم گرفت یا نه، دارو را به او دادم. اما فقط فکر می‌کردم که خواهم گرفت."

۷۳. و آنها «قوم اسرائیل» اگر ادامه داده بودند، وعده تحت شریعت به آنها داده نمی‌شد. قبل از شریعت به آنها وعده شده بود، بدون هیچ شرطی. «این زمین را به تو داده‌ام، به آن داخل شو.» اما قبل از این که به وعده برستند آنها مصمم بودند و تصمیم گرفته بودند که خودشان کاری انجام دهند.

۷۴. و ما هنوز این را در میان بشر پیدا می‌کنیم. ما تمایل داریم که این گونه باشیم. «کاری هست که من باید انجام دهم». ما همیشه حس می‌کنیم که باید کاری انجام دهیم.

۷۵. شما باید کاری در این مورد انجام دهید. این رهایی شما از اراده و فکر خودتان به سمت اراده و فکر خداوند قادر مطلق است و این پایان کار است. فقط وعده او را بگیرید. به هیچ چیز دیگری فکر نکنید. با آن حرکت کنید و خدا مابقی کارها را انجام می‌دهد. این تمام چیزی است که وجود دارد.

۷۶. بعد آنها خواستار شریعت شدند، خداوند همیشه آرزوی قلب شما را به شما می‌دهد. این وعده اوست. اما ما متوجه می‌شویم، وقتی که آنها یک قدم از آن وعده‌ای که خداوند به آنها داده بود، روی برگردانند، تا زمانی که شریعت برداشته شد، آن مثل خاری در جسمشان بود. این یک خار در بدن بود.

۷۷. هر کاری که شما تلاش می‌کنید تا خودتان آن را انجام دهید، همیشه باعث سرافکندگی شما می‌شود. باعث زیان شما می‌شود. فقط به سادگی به خدا ایمان داشته باشید و او این را انجام می‌دهد. خدا چه وعده‌ای داده است؟ «و من خدای تو هستم که تو را از زخم‌هایت شفا می‌دهم.» می‌بینید؟ «هرگاه کسی از شما یمار باشد کشیشان کلیسا را طلب کنید.» او وعده داده است: «اعمالی که او انجام داد در کلیسای او نیز انجام خواهد شد.»

۷۸. چرا ما باید پذیرای تشکیلاتی باشیم که باعث حذف از کتاب می‌گردد؟ می‌بینید، این، این مثل خاری در بدن است. و اینجا در آخر زمان، دوباره با آن مواجه می‌شویم، رودررو، این مربوط به متديست‌ها، بپيست‌ها، پرزبيتري‌ها و ساپيرين است. می‌بینید. شما، شما نمی‌توانيد ادامه بدھيد. شما مجبور به بازگشت به سرتا سر انجيل هستيد. اين برای انسان كامل ساخته شده بود، توسط يك خدای كامل که جسم شد و ميان ما ساكن گردید و ما می‌دانيم که اين چيزها حقيت دارند.

۷۹. حال اگر توجه کنيم مسیر آنها بعد از آن در صحرا جايی است که آنها بزرگترین اشتباهی را که اسرائيل تا هنگام جلجتا مرتکب شدند را انجام دادند. (خروج باب ۹) يعني زمانی که شريعت را به جاي فيض پذيرفتند. آنان فيض را داشتند. آنها يك نبي داشتند. آنها يك بره قرباني داشتند. آنها فديه را داشتند. آنها از دريای سرخ عبور کرده بودند. آنها از زخم‌های خود شفا يافته بودند. آنها آب از صخره داشتند. آنها من آسماني را داشتند. هر چيزی که نياز داشتند برای آنها فراهم شده بود و آنها هنوز چيز دیگری می‌خواستند.

۸۰. اين دقيقاً يك الگوي كامل از افسسيان امروز ماست. ما با لوتر بيرون آمديم و به سمت تقديس رفتيم. با متديست و پنهانکار است به سمت احيا رفتيم. مسیر صحرا نيز دقيقاً به همين صورت بود. زمانی که خدا ما را بيرون آورد، اين کار را به خوبی انجام داديم. اما بعد چه كردیم؟ خواستیم شیوه ديگران باشیم. حال ما در می‌یابیم، فقط فيض است که ما را به جلو می‌برد، نه شريعت.

۸۱. در اينجا يوشع الگوي خدمت زمان آخر است. می‌بینید؟ حال، آن سه مرحله مسیر صحرا را به ياد بياوريد. تمام آن متوقف شد. ابتدا شريعت و همه چيز باید متوقف می‌شد تا يوشع... و يوشع همان کلمه عيسی «يهوه»، نجات دهنده است، که آنها را از صحرا گرفت و به سرزمين موعد برد. من موانع زيادي را می‌شناسم...

که اينجا هستند به هر کلمه آن ايمان دارند. اما اجازه بده تا امروز تو را دوباره ببینيم و دربایيم که کلام تو در تمام دنيا در حال گرديد است. درست مثل يك صحنه ضبط شده. بگذار تا در آن حرکت کنيم. خداوندا بگذار تا در آن وارد شويم و تنها شنونده آن نباشيم. مثل اين که يك انسان سخن می‌گويد. بلکه عطا کن تا اشخاصی که در اينجا هستند به شbahت کلام تو در بيايند. خداوندا! آماده‌ایم تا نسبت به افکار خود بميريم و ببینيم که تو وعده را حفظ می‌کني «هر کاري که من می‌کنم شما نيز خواهيد کرد». دعا می‌کنم که به نام عيسی اين را به ما عطا کني. آمين!

۱۴۷. قبل از اين که صف دعا را تشکيل دهيم. يك روز با يكى از دوستان قديمى که دکتر بود داشتم بستى می‌خوردم. او گفت: «يلى، می‌خواهم چizi از تو بپرسم.» گفتم: «بسیار خوب.»

۱۴۸. او گفت: «آيا به... ايمان داري.» جواب دادم: «مطمئناً. اينجا بود که به اين پارادوكس رسيدم.»

۱۴۹. او گفت: «مي‌دانم که ايمان داري.» او در مورد يك فرد مطمئن که سال‌ها به او داروهای قوى صرع را فروخته بود صحبت می‌کرد، که روزی هفت یا هشت حمله به او دست می‌داد. برای او دعا شده بود و او شفا پيدا کرده بود. او گفت: «آنها ديگر برای دریافت داروي ييشتر باز نگشتند و من تمام مدّت آنها را می‌بینم. آنها هرگز ديگر دچار اين قبيل حمله‌ها نشدنند و من می‌خواهم به تو بگويم به آن چيزی که می‌گوibi ايمان دارم.»

۱۵۰. و ادامه داد: «پسرم که اينجاست در سال‌های رکود کاري در فروشگاه بود. گفت: «منتظر مرد جوانی بود که برای دریافت دارو در صف بود.» او گفت: «يک مرد با همسر خود به اينجا آمد. زنی کوتاه قد، که با يك نگاه می‌توانستي دريابي که هر لحظه

۱۴۲. دوستان! من ایمان دارم که او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. ایمان دارم که او در این بعد از ظهر می‌تواند اینجا باعث یک پارادوکس باشد. چون او خود وعده داده است، پس رخ خواهد داد.

۱۴۳. چه بسیار وعده داده است، و چه بسیار وعده‌هایی که تا این دوره که ما در آن زندگی می‌کنیم در کتاب مقدس موجود است. دوباره دوره افسسیان از دوران کلیسا. ما هفت دوره‌ی کلیسا‌ای داریم و به ما وعده داده شده است که در دوران لائودیکیه یک افسسیان دیگر خواهد بود. این درست است و ما اینجا هستیم. من با تمام قلبم ایمان دارم که عیسی مسیح وعده داده است.

۱۴۴. همان طور که در آخرین پیغام چند هفته پیش اینجا و در برابر آن دیوار گفتم، هر بار که انگشت خود را حرکت می‌دهید، اثر آن دور تا دور دنیا می‌رود و هرگز توقف نخواهد کرد. هر حرکتی که انجام دهید در داوری خواهید دید. تلویزیون این را اثبات کرد، بُعد چهارم را. چون تلویزیون آن تصویر را خلق نمی‌کند، بلکه تنها امواج را از یک مجرأ عبور می‌دهد و شما یک تصویر می‌بینید. رنگ، همچیز، هر حرکت اشیاء که در دنیا آتفاق می‌افتد یک سابقه می‌سازد. روزی سابقه شما بسته خواهد شد و شما باید به آن سوابق پاسخ بدهید. این درست است.

۱۴۵. خداوندا! بگذار تا کاشته بشوم، بگذار نسبت به خودم و هر چیزی که در اطراف من است بمیرم. اماً امروز نسبت به کلام خدای زنده در میان ما هوشیار باشیم. چند لحظه دعا کنیم.

۱۴۶. خداوند عیسی! تو پارادوکس هستی، تو که جسم شدی و در بین ما ساکن شدی ای پدر آسمانی، دعا می‌کنم تا در این بعد از ظهر خود را به ما آشکار کنی و حضور خود را ظاهر سازی. نه تنها به ما اثبات کنی... گمان می‌کنم نود در صد یا بیشتر کسانی

۸۲. قصد مخالفت با پژوهشگران را ندارم، اماً موضع زیادی هست که نمی‌توان گفت سرزمین موعود نمایانگر ملکوت است. این نمی‌تواند نمایانگر ملکوت باشد. نمی‌تواند؛ چون آنها جنگ داشتند، رنج داشتند، آشفتگی و مواردی مشابه این داشتند. این نمایانگر سرزمین موعود نیست.

۸۳ اماً به اختلافاتی که درست قبل از ورود به سرزمین وعده در بین آنها رشد کرده بود توجه کنید. و هارون یکی از بزرگ‌ترین چیزها بود. او این رهبری یک نفره را نمی‌خواست. داتان، و این که چگونه آنها نزد موسی آمدند و تلاش کردند به او بگویند که «پیغام باید این معنی را داشته باشد». و یک تفسیر متفاوت بر آن بیفرایند، افکار شخصی خود را به جای حقیقتی که وجود داشت قرار دهنند. و تمام آنها هلاک شدند. همه آنها! عیسی گفت: «هیچ یک از آنها نماند مگر آن که هلاک شد.»

۸۴ آنها گفتند: «پدران ما در بیابان چهل سال من را خوردند.» (یوحنا باب ۶) عیسی گفت: «و همه آنها مرده‌اند.»

۸۵ مرگ به معنی جدایی ابدی است. آنها در حالی که از شنیدن پیغام بهره‌مند شدند، همگی مرده‌اند. از من که نازل می‌شد بهره‌مند شدند. نه من دیگری، بلکه من حقیقی.

۸۶ اماً وقتی که زمان بیان با این داکترین غلط رسید که «همه ما یک هستیم، چرا با هم همراه نشویم و اجازه دهیم که فرزندان ما با یک دیگر ازدواج کنند؟ ما امت بزرگی هستیم. ما شما را با خود قوم بزرگی می‌سازیم.» حال هر کس با یک درک عادی روحانی می‌تواند دریابد که همین امر امروز در حال رخ دادن است. همه آنها با هم ازدواج کردند. و این یک گناه نابخشودنی بود. این اسرائیل هرگز بخشیده نمی‌شد، و بعد یوشع برای خروج بلند شد.

۸۷ در باب ۶ مکاشفه ما آموخته‌ایم، بله، گمان می‌کنم هفت مهر در باب ۶، آن کتاب باید با هفت راز، مهر می‌شد. مکاشفه ۶، و در ایام آخر، مکاشفه ۱۰، می‌فهمیم که رسول دوران آخر در لاثودیکیه، در خلال نبوت اوست که هفت مهر باید باز شوند. هفت راز، هفت لایه از اسرار که باید باز شوند.

۸۸ در هر دوره‌ای بعضی از آنها متوقف شدند. اصلاحگران زمانی برای توجه به آن نداشتند. در ایام لوتر، او تنها عدالت به وسیله ایمان را موعظه می‌کرد. او رفت، آنها یک کلیسا بنا کردند. بعد از آن وسلی آمد، او تقدیس را موعظه می‌کرد. و بعد از آن پنطیکاستی‌ها آمدند.

۸۹ امّا بر طبق مکاشفه باب ۱۰ و ملاّکی باب ۴ و لوقا ۲۲: ۱۷ و... به ما وعده یک دوره افسسیان که باید بیاید، داده شده است. دوستان، یک دوره افسسیان باید بیاید، که در آن اسرار هفت لایه کلام خدا باید باز شوند. و در دوران لاثودیکیه است که باید این اتفاق بیفتد. ایمان دارم که ما اکنون آنجا هستیم.

۹۰ ایمان دارم که در سایه‌ی آمدن پسر خدا هستیم. و مثل یوشع، که درست قبل از افسسیان برخاست، یوحناًی تعمید دهنده درست قبل از افسسیان بعدی برخاست. و به ما وعده یک دوره‌ی افسسیان دیگر داده شده است. این امر اینجا در کتاب مقدس پیشگویی شده است. از این رو فکر می‌کنم که ما دوباره در دوران افسسیان زندگی می‌کنیم. دوباره بازگشت به... ما وعده به چیزی داده شده‌ایم که در خلال آن هفت دوره رها شده بود.

۹۱ شما نمی‌توانید چیزی به کتاب اضافه و یا از آن کم کنید. مکاشفه ۲۲: ۱۸ می‌گوید: "... اگر کسی بر آنها بیفزاید خدا بلایای مکتوب در این کتاب را بر وی خواهد افزود." پس نمی‌توانیم چیزی اضافه و یا کم کنیم.

داری شوهر تو نیست. این سخن را راست گفتی."

۱۳۸. زن گفت: "ای آقا! می‌بینم که تو نبی هستی." آنها صدھا سال بود که یک نبی ندیده بودند. و دوباره گفت: "البته می‌دانیم که مسیح می‌آید. پس هنگامی که او باید از هر چیز به ما خواهد داد." او گفت: "من او هستم."

۱۳۹. [فضای خالی روی نوار] یک پارادوکس محقق شده بود و این حقیقت انجلی بود. این وعده را داده بود و اینجا اتفاق افتاد تا آن جه که گفته بود را محقق کند.

۱۴۰. حال بگذارید شرح یک پارادوکس با شکوه را به شما بدهم. یک دقیقه. در یوحنّا ۱۴: ۱۲ عیسی گفت، ایماندارانی که به او ایمان بیاورند، همان کارها را خواهند کرد. درست است؟ خدایی که قوانین و وعده‌ها را می‌دهد، باید آن وعده‌ها را حفظ کند تا خدا باشد. او این را حفظ می‌کند. تا به خدا فکر کنند... چرا... این خود یک پارادوکس است. چون اگر خدا وعده‌ای می‌دهد، نمی‌تواند آن وعده را نقض کند. او به قوم خود وعده داده و قوم او هم برای انجام آن وعده‌ها، باید در سرتا سر دوران، تا بازگشت دوباره او را متابعت کنند. «در تمام عالم بروید و جمیع خلائق را به انجلی موعظه کنید. هر که ایمان آورده تعمید باید نجات باید... و این آیات همراه ایمانداران خواهد بود.» او باید کلام را حفظ کند. چون او این را گفت. این از دهان او خارج شد. پس باید تحقیق پیدا کند.

۱۴۱ تمام کتاب مقدس باید تحقیق پیدا کند. پس این که بشنویم عیسی پسر خدا بیان کند: "کارهایی که من می‌کنم شما نیز خواهید کرد." به تنها یک پارادوکس است. کتاب مقدس در عبرانیان ۱۳: ۸ می‌گوید: "او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است." این پارادوکس است. چون باید انجام شود. «آسمان و زمین زایل خواهد شد امّا کلام من زایل نخواهد شد.» او گفته است پس باید انجام شود.

۱۳۰. زمانی که او به نزد عیسی می‌آمد عیسی گفت: "اینک اسرائیلی حقیقی که در او ایرادی نیست."

۱۳۱. مرد متحیر گفت: "آیا هرگز مرا می‌شناختی؟" این غیر معقول است. بله آقا! این غیر قابل شرح است. او گفت: "چگونه مرا شناختی؟"

۱۳۲. عیسی گفت: "قبل از این که فیلیپ تو را فرا بخواند و زمانی که زیر درخت ایستاده بودی تو را دیدم." یک پارادوکس!

۱۳۳. او باید از سامرہ عبور می‌کرد، و زمانی که به سامرہ رفت، بیرون شهر در انتظار شاگردان خود که برای خرید غذا رفته بودند، نشسته بود. متوجه زنی بد نام شد که به سمت چاه می‌آمد. او به زن گفت: "ای زن برای من آب بکش، یا برای من آب بیاور."

۱۳۴. زن گفت: "این مرسوم نیست که تو از من درخواست کنی. من سامری هستم و تو یک یهودی هستی. ما با شما سر و کاری نداریم."

۱۳۵. عیسی گفت: "اگر می‌دانستی که با چه کسی حرف می‌زنی..." خوب توجه کنید یک پارادوکس در حال وقوع است. از دست ندهید. گفت: "چگونه این را می‌گویی؟ من، من زن سامری هستم و تو یک یهودی هستی. ما هیچ ارتباطی نداریم."

۱۳۶. عیسی گفت: "لکن اگر می‌دانستی که با چه کسی حرف می‌زنی، یا چه کسی با تو حرف می‌زند، آنگاه تو از من درخواست آب می‌کردی." و او تا جایی ادامه داد که مشکل زن را نشان داد و گفت: "برو و شوهر خود را به اینجا بیاور." و زن گفت: "من شوهری ندارم."

۱۳۷. او گفت: "یکو گفتی که شوهر نداری. زیرا که پنج شوهر داشتی و آن که الان

۹۲. پس می‌دانیم که لوتر نتوانست به آن برسد، و سلی هم همین طور، اصلاحگران دیگر مثل ناکس^{۲۸}، فینی^{۲۹}، کلوین^{۳۰} و غیره هم همین طور. آنها تماماً به آن نرسیدند، اما چه که انجام دادند حقیقت انجل بود.

۹۳. اما حالا در روزهای آخر، توسط کلام، قدرت ادراک به ما داده شده است و ما درک می‌کنیم، چون یک دوره افسیان خواهد آمد. و ما در اینجا هستیم. حالا پارادوکس! من آن را معلق می‌گذارم چون تنها ده و یا بیست دقیقه دیگر وقت دارم و باید صفحه دعا را تشکیل دهیم. پارادوکس!

۹۴. امروزه مردمی هستند که اعتقادی به معجزه ندارند و می‌گویند، نمی‌توانند باور کنند که چیزی مثل معجزه در دنیای مدرن امروزی وجود داشته باشد. خوب، من قصد ندارم که در مورد این افراد حرف بدی بگویم، اما آنها از نظر روحانی بی‌حس هستند. آنها از نظر روحانی کور هستند. آنها به هیچ عنوان دید و یا حس روحانی ندارند. چون هیچ انسانی نمی‌تواند در حالی که روح القدس نازل می‌شود بین جمعیتی از مردم بنشیند. هیچ مهم نیست که آن مرد و یا زن مطلقاً گناهکار باشد. اما زمانی که می‌بینید کلامی که او و عده داده است در حال تحقیق یافتن است، مقید به احساس حضور خدا هستید. بعد شما مجبور هستید که بی‌تفاوت باشید، و زمانی که با چشمان خود وقوع این امور را می‌بینید، مجبورید که نایينا باشید. منظور من از نظر روحانی است. جسمانی حرف نمی‌زنم. شما مطمئناً می‌توانید کور باشید اما از نظر جسمانی دید کاملی داشته باشید.

۹۵. الشیع را که به داتان می‌رفت و آن لشکر کور را شکست داد به یاد می‌آورید؟ کتاب مقدس می‌گوید که او چنین کرد و آنها را به سمت کمینگاه هدایت کرد. در

حالی که نمی‌دانستند او کیست. و دقیقاً به همان صورتی بود که باید می‌بود. درست به سمت آنها رفت ولی آنها کور بودند.

۹۶. شما می‌توانید در حضور خدای زنده بایستید. می‌توانید تحت مسح روح القدس که در حرکت است باشید. اما هم چنان شما را لمس نخواهد کرد. شما می‌توانید آنچه را که خدا به شما گفته و موعظه شده و برای شما آشکار کرده است را بینید، و همچنان حرکت نکنید. باور نداشته باشید و بعد شما در آرزوی رسیدن هستید. شما مرده‌اید، بی‌تفاوت شده‌اید، کور شده‌اید. آنها کامل بودند.

۹۷. دنیا. تعجب می‌کنم که همین مردم که به معجزه ایمان ندارند. اما اگر چیزی باشد که از نظر علمی ثابت شده باشد، حقیقی است؟ خوشحال می‌شوم اگر یک داشمند و یا هر کسی که به یک معجزه ایمان ندارد به من توضیح بدهد که این جهان چگونه در مدار خود قرار گرفته است؟ چگونه زمان کامل خود را در حدود استوا و مسیری که می‌رود با این تکامل حفظ می‌کند؟ ما هیچ ماشین، ساعت و یا هر چیزی که بخواهد به این طریق زمان را حفظ کند نیافتهايم. هر ماه چند دقیقه متغیر خواهد بود. اما خورشید همیشه در زمان خود هست. هزاران سال به همین طریق می‌گذرد و هرگز اختلالی در آن به وجود نمی‌آید، با اطمینان و بدون نقص.

۹۸. ماه چگونه می‌تواند با میلاردها مایل فاصله از زمین حریان جذر و مد را کنترل کند؟ به من بگویید در کهکشانی که ما زندگی می‌کنیم چگونه ماه می‌تواند بر روی آب زمین اثر گذار باشد؟ به من بگویید که این امر از نظر علمی چگونه ثابت می‌شود؟ نمی‌تواند اتفاق بیفتد؛ چون از نظر علمی هیچ راهی برای بیان آن وجود ندارد. اما خدا ماه را قرار داد تا ناظر دریا باشد. و زمانی که ماه شروع می‌کند به چرخش، زمانی که زمین می‌چرخد، جذر و مد اتفاق می‌افتد. صبح روز بعد دوباره به جای خود باز

۱۲۳. و او دیروز، امروز و تا ابدالآباد همان است. کلام او همچنان بیماران را شفا می‌دهد. مطمئناً این یک پارادوکس است.

۱۲۴. او مرده‌ها را بعد از این که زندگی فانی را وداع کرده بودند برخیزاند. ایلعازر، پسر زن نائینی و دختر یایروس و او با کلام خود مردگان را برخیزاند. چون او کلام بود.

۱۲۵. و در نهایت چیز دیگری که اثبات می‌کرد او مسیح بود. او باید به درستی می‌آمد تا به کلام پاسخ بگوید. و کلام به زبان نبی گفته بود: "خداؤند خدای شما نبی‌ای مثل من از میان شما مبعوث خواهد نمود."

۱۲۶. مردان زیادی برخواستند. آنها برای صدھا و صدھا سال نبی نداشتند. آنها تنها مردان بزرگ و کاهنان را داشتند. همان طور که تاریخ بین ملاکی و متی را مرور می‌کنیم، در بین قوم برای چهار صد سال مردان بزرگ بودند اما نبی میان قوم نبود.

۱۲۷. زمانی که او به صحنه آمد تا ثابت کند همان افسسیان است که آشکار شده است. یوحنای تعمید دهنده این را اعلام کرد. اما آن عیسی بود. او خود کلام آشکار شده بود.

۱۲۸. روزی پطرس که نامش شمعون بود به نزد او آمد. عیسی آنجا ایستاده بود و هرگز در زندگی خود آن مرد را ندیده بود. خوب گوش کنید. به آن مرد نگاه کرد و گفت: "نام تو شمعون پسر یونا است." این یک پارادوکس بود. مطمئناً بود. قطعاً یک پارادوکس بود.

۱۲۹. فیلیپ که آنجا ایستاده بود وقتی این را شنید که تمام هویتش را می‌داند، دریافت که او مسیح است. او قطعاً مسیح بود. او به این ایمان داشت. او بی‌حس نبود، کور هم نبود. او مایل‌ها به سمت ساحل دوید و دوست خود نتائیل را فرا خواند و زمانی که در راه بود... ایمان آن مرد می‌توانست کس دیگری را به جلسه بیاورد تا بینند.

می‌تواند این قبیل امور را انجام دهد. چون او در یک... او دوباره در یک... یک افسوس، یک افسیان بود با انجیل. مطمئناً این یک پارادوکس است.

۱۱۸. حرکت موسی با عصایی در دست، برای نجات بنی اسرائیل یک پارادوکس بود، در حالی که مصر دارای ارتشی بود که تمام مردان آن کار آزموده بودند. این یک پارادوکس بود.

۱۱۹. زایمان یک باکره، پارادوکس بود. چطور یک باکره، بر خلاف تمام استدلالات علمی، زنی که هیچ مردی را نشناخته بود، می‌توانست فرزندی به دنیا بیاورد. نه تنها یک فرزند، بلکه عمانوئیل، که ثابت شد او همان است که باید باشد. این چگونه ممکن بود؟ این یک پارادوکس بود. زیرا خدا با نبی خود سخن گفت و نبی کلام خدا را اطاعت کرد و کلام گفته شده بود. «و کلام جسم گردید و در میان ما ساکن شد». ما به آن ایمان داریم. مطمئناً این یک پارادوکس بود.

۱۲۰. او چگونه می‌توانست بر روی آب راه برود؟ این یک پارادوکس بود. یک بشر به خاطر اندازه‌ی پاهایش نمی‌تواند این کار را انجام بدهد. اما او انجام داد. چگونه؟ غیر قابل توصیف، اما هم چنان یک پارادوکس. خدا این کار را انجام داد و ما به آن ایمان داریم.

۱۲۱. با پنج نان و دو ماهی، پنج هزار نفر را غذا داد. اما او این کار را کرد. نه تنها ماهی را تکثیر کرد، بلکه ماهی پخته شده را. نه تنها نان را، بلکه نان پخته شده را. او چگونه آب را به شراب تبدیل کرد؟ تمام اینها پارادوکس است.

۱۲۲. او بیماران را از جذام شفا داد که تا امروز علم برای شفای آن چیزی ندارد. اما عیسی با کلام خود شفا داد. این یک پارادوکس بود.

می‌گردد. این یک نگهبان است. اوه، شما می‌گویید این فقط در ساحل دریا است، نه.

۹۹. همینجا در آریزونا، در کرتاکی،^{۳۱} وقتی که شما یک گودال در زمین حفر می‌کنید تا آب نمک بیابند. شما می‌بینید زمانی که جذر و مد پایین می‌رود آب هم در لوله پایین می‌رود. و زمانی که بالا می‌آید آب نیز بالا می‌آید. صدها مایل دورتر از ساحل دریا.

۱۰۰. می‌توانیم در این مورد موعظه‌ای انجام دهیم. مهم نیست که خدا در شکوه و عظمت خود چگونه است. اما فرامین او در سرتاسر دنیا و کسانی که وعده او را دریافت می‌کنند، همان اثر را دارد.

۱۰۱. چگونه بذر به زمین می‌افتد، می‌پرسد و دوباره حیات می‌یابد. به همان صورت، هرگاه به سمت حیات می‌رود باید به شکل نکامل یافته خود باشد. اگر حیات همیشه در آن بود پس چرا به همان صورت تولید نمی‌شد؟ آن را در زمین قرار دهید و حیات پدید می‌آید. چرا همه چیز حول آن حیات است، همه چیز حول آن ریشه است که هیچ انسانی نمی‌تواند بیابد. چگونه است که هر ماده‌ای حول آن ریشه باید بمیرد؟ پس می‌تواند یک حیات جدید به وجود بیاورد. اما همه چیز حول آن باید بمیرد و از بین برود، قبل از این که بتواند حیاتی جدید پدید آورد.

۱۰۲. یک فرد هم به همین صورت است. تا زمانی که اعمال و افکار انسانی وجود داشته باشد، ریشه حیات خدا، روح القدس، نمی‌تواند کار کند. تا زمانی که شکافی در جایی باشد شما نمی‌توانید شفا پیدا کنید. جایی که هنوز پوسیده نشده است. تمام عناصر انسانی، تفکرات علمی، یا مثلاً دوران معجزات به سر آمده است. تمام این چیزها نه تنها باید بمیرند، بلکه باید از بین بروند. بعد از آنچه ریشه حیات به سمت یک حیات جدید

رشد می کند. تنها بدین صورت است که می تواند رشد کند.

۱۰۳. به این دلیل است که آن چه می طلبیم به دست نمی آوریم. چون ما تلاش می کنیم که با افکار خودمان آن را به دست بیاوریم.

۱۰۴. به همین دلیل است که کلیساي لوتری نتوانست از آن چه هست جلوتر برود، یا پنطیکاستی ها و سایر آنها. چون آنها توسط الهیدانان به این تفسیرات روی آوردنده که باید این گونه باشد، این مربوط به روز دیگری است. این بذر نمی تواند تا آن تصویر کامل مسیح رشد کند. تا زمانی که هر کلام خدا در شما یافت شود و بعد شما مثل کلام بشویید. درست مثل بذری که در زمین کاشته شده است.

۱۰۵. می خواهم برای آنان عبرانیان ۱۱ : ۳ را توضیح دهم. تا جایی که من می دانم بزرگترین دانشمندی که تا کنون داشته ایم اینشتین بوده است. مدتی پیش در اینجا، داشتم به آن چه او در نیویورک گفته بود گوش می کردم. او داشت در مورد که کشان صحبت می کرد. این که چقدر شگفت انگیز و دور است. او اثبات کرد که ابدیتی وجود دارد. چطور می تواند با میلیون ها مایل در ساعت، میلیون ها سال نوری طول بکشد تا انسان به آنجا برسد. سیصد هزار سال نوری یا چیزی در همین حدود و سپس سیصد هزار سال تا بازگردد. و به این طریق اثبات کرد که انسان به این طریق تنها ۵۰ سال را طی کرده است. ابدیت!

۱۰۶. و این تنها یک که کشان کوچک است که خدا با دست خود گستراند. کتاب مقدس این را می گوید. و اینشتین سرانجام با این جملات پایان داد، تنها راهی که هر انسانی می تواند مبدأ این جهان را توضیح دهد آن چیزی است که در عبرانیان ۱۱ : ۳ گفته شده است. ما در می باییم که جهان به کلام خدا بنیان نهاده شده است. این کاملاً درست است. علم حتی نمی تواند آن را لمس کند. و بعد شما می گویید که به معجزه

۱۱۴. دایال در یک چاه پر از شیرهای گرسنه، چگونه ممکن بود که آن انسان... چگونه ممکن بود که آن مرد در بین انبوهی از شیران گرسنه، تمام شب قرار بگیرد و بدون کوچک ترین آسیبی زنده بماند؟ فرشته‌ی خدا که بر کس دیگری آشکار نشده بود، آنجا ایستاده بود. این یک پارادوکس بود. چیزی باید آن شیر را از دریدن دایال باز می داشت.

۱۱۵. در آن روزگار عظیم، زمانی که فرزندان عبرانی به تون آتش رفتند، این بر خلاف درک علمی بود. از نظر علمی غیر ممکن بود که یک انسان در تون آتش اندخته شود، در حالی که سه مردی که آنها را می بردنده به هلاکت رسیده بودند. آنها به تون آتش افکنده شدند و در آن تون زنده ماندند. تنها چیزی که رخ داد، این بود که دستبند آنها باز شده بود. این یک پارادوکس است. این غیر قابل شرح، نامعقول و اما در عین حال حقیقت بود.

۱۱۶. ما از یوشع صحبت می کنیم، که چطور یک انسان، فقط یک انسان معمولی با آین و مذهبی که دارد، شریعت و تشریفاتی که در آن هیچ سخنی از این که به یک انسان قدرت می دهد تا خورشید را متوقف کند؛ گفته نشده است. اما اینجا با یک فرمان از خدا «هر جایی که کف پای شما گذارد شود به شما داده ام. آنجا خواهم بود.» دشمن شکست خورده بود.

۱۱۷. آفتاب داشت پایین می رفت، اگر آن پادشاهان وقت داشتند تا برای روز بعد دوباره با هم متحد شوند، او حتماً شکست می خورد. اما یوشع می دانست که به تابش آفتاب نیاز دارد. و او به خورشید نگاه کرد، و گفت: «ای آفتاب، بر جعون بایست و تو ای ماه بر وادی ایلون.» و در تمام مدت روز و تمام شب خورشید از حرکت ایستاد و ماه در آنجا متوقف شد. آن یک پارادوکس بود. یک انسان که در اراده‌ی خدا گام بر می دارد

۱۱۱. چطور ابراهیم پسر خود را برداشت، به مسافت سه روز راه، شاید نود مایل دور از هر تمدنی، به بالای کوهی که خداوند به او نشان داده بود رفت و پسر خود اسحاق را تقدیم کرد؟ اسحاق پشتے چوب را برداشته بود، که می‌دانیم نمادی از مسیح است. و در بالای این کوه او باید اسحاق را بعنوان قربانی تقدیم می‌کرد. وقتی هر چیزی را که خدا به او گفته بود انجام داد. زمانی که خنجر را برای بریدن گلوی پسر خود از غلاف بیرون کشید و دست خود را برای اطاعت از خدا بالا برد، طبق کلام، چون کتاب مقدس می‌گوید: "او می‌دانست که خدا وعده‌ای نمی‌دهد، مگر این که آن را انجام دهد و او که آن را از مرگ گرفته بود، پس او قادر بود که او را از مرگ برخیزاند و دوباره به او بدهد".

۱۱۲. و زمانی که آماده بود با پُری خود، خداوند را اطاعت کند، او دست ابراهیم را بازداشت و گفت: "دست نگهدار ابراهیم". در آنجا قوچی بود که توسط شاخ‌هایش گیر افتاده بود. بالای آن کوه، جایی که شیر، گرگ، کفتار، شغال و چهارپایان وحشی دیگری که می‌توانستند آن گوسفنده را شکار کنند، وجود داشتند. و آن قوچ به بالای آن کوه جایی که هیچ آبی یافت نمی‌شد راه پیدا کرده بود. چگونه آن قوچ به آنجا رسیده بود؟ ابراهیم از تمام اطراف سنگ جمع کرده بود تا یک مذبح بسازد، اما به هر حال یک قوچ آنجا بود. این یک پارادوکس بود.

۱۱۳. و هر انسانی که به خدا ایمان دارد و او را در کلام او در می‌یابد، مهم نیست که در چه موقعیتی قرار دارد، خدا یک پارادوکس دیگر انجام خواهد داد تا کلام خود را حفظ کند. به همین دلیل ابراهیم آن مکان را «یهوه یری» یعنی خداوند برای خود قربانی مهیا کرده است؛ نامید. او هنوز هم می‌تواند باعث وقوع یک پارادوکس باشد، اگر او را در چهار چوب کلام او پذیرید. او امروز عصر می‌تواند این کار را انجام دهد.

اعتقاد ندارید؟ چطور می‌توانید؟

۱۰۷. داشمندان چگونه می‌توانند طوفان نوح را شرح دهند، در حالی که تا آن روز حتی یک قطره باران هم بر زمین نباریده بود؟ اما نوح گفت که باران خواهد بارید! و زمانی که باران نوح بارید، بر خلاف تمام علوم، هیچ ابری در آنجا نبود. هرگز یک قطره باران هم نباریده بود. آنها می‌توانستند اثبات کنند که در آنجا بارندگی نبوده است، و زمانی که خداوند آسمان خود را گشود و باران خود را بارانید که دنیا را شست و شو دهد، این یک پارادوکس بود. چنان که نامعقول و غیر قابل شرح بود. اما می‌دانیم که خدا این کار را کرد. این یک پارادوکس بود.

۱۰۸. زمانی که خداوند مرد سالخورده‌ای را در سن هفتاد و پنج سالگی و همسرش را در شصت و پنج سالگی (زمانی که سال‌های زیادی از عمر آنها گذشته بود و نابارور بودند). برگزیرد. در زمانی که آن مرد را برگزیرد، در هفتاد و پنج سالگی به این مرد، و زنی که با او ازدواج کرده بود (خواهر ناتی او) وعده داد. او با آن زن از زمانی که یک دختر بود زندگی کرده بود. شاید آنها از زمانی که آن زن یک دختر نوجوان بود، ازدواج کرده بودند و حالا او شصت و پنج ساله بود. و خدا گفت: "تو از این زن یک کودک خواهی داشت".

۱۰۹. چه می‌شد اگر ابراهیم می‌گفت: "من، من، من به پارادوکس اعتقادی ندارم، من، من نمی‌توانم آن را قبول کنم؟ هرگز چنین چیزی اتفاق نیفتد".

۱۱۰. اما می‌دانید، زمانی که شما می‌گوید چیزی را باور دارید باید به آن عمل کنید. و بعد به ابراهیم فرمان داده شد که از تمام بی‌ایمانان جدا شود و تنها با خدا حرکت کند. و به جای این که ضعیف‌تر شود، پر قوّت‌تر شد. و زمانی که او صد ساله و سارا نود ساله بود، کودک به دنیا آمد.